

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 09-2021



**ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH**

THÁNG 09-2021
PM. CAO HUY HOÀNG

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 09-2021



ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến

PM. Cao Huy Hoàng
31-08-2021

01/9 THỨ TƯ TUẦN 22 TN
Ci 1,1-8; Lc 4,38-44.

Phúc Âm: Lc 4, 38-44

"Ta còn phải rao giảng Tin Mừng cho các thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu chỗi dậy ra khỏi hội đường, Người đến nhà Simon. Nhạc mẫu ông Simon phải cơn sốt nặng, và người ta xin Người chữa bà ấy. Người đứng bên bà, truyền lệnh cho cơn sốt, và cơn sốt liền khỏi bà. Tức thì bà chỗi dậy, và dọn bữa hầu các ngài. Khi mặt trời lặn, mọi người có bệnh nhân đau những chứng bệnh khác nhau, đều dẫn họ đến cùng Người. Người đặt tay trên từng bệnh nhân, và chữa họ lành. Các quỷ xuất khỏi nhiều người và kêu lên rằng: "Ông là Con Thiên Chúa". Nhưng Người quát bảo không cho chúng nói, vì chúng biết chính Người là Đức Kitô.

Đến sáng ngày (hôm sau), Người ra đi vào hoang địa, dân chúng liền đi tìm đến cùng Người, họ cố cầm giữ Người lại, kéo Người rời bỏ họ. Người bảo họ rằng: "Ta còn phải rao giảng Tin Mừng nước Thiên Chúa cho những thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến". Và Người giảng dạy trong các hội đường xứ Giuđêa.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

THIÊN CHÚA ĐANG HIỆN DIỆN GIỮA CUỘC ĐỜI

"Ta còn phải rao giảng Tin Mừng cho các thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến".

Trong những ngày đại dịch covid hoành hành, gây chia ly, đau khổ, đói khát, phong tỏa giãn cách, tù túng, đau đớn, cô độc, chết chóc, tang tóc, biết bao người trong chúng ta đã hiểu sai về Thiên Chúa rằng: Thiên Chúa vắng bóng! Thiên Chúa

làm ngo! Thiên Chúa bỏ rơi! Chúa đang muốn chúng ta hiểu đúng về Người, để sống tín thác và được bình an.

Vâng, Thiên Chúa giận trong giây lát, nhưng yêu tới muôn đời. Đừng nghĩ Người bỏ rơi, nhưng nhớ là Người đang tìm kiếm. Đừng hiểu lầm Người trừng phạt, hãy biết là Người đang biểu lộ lòng xót thương. Đừng trách người ngủ quên, hãy tin người vẫn luôn thao thức. Đừng tưởng Người ở xa, nhưng hãy nhận ra Người đang ở rất gần. Đừng buồn Người vắng bóng, nhưng hãy hân hoan vì Người luôn hiện diện. Hãy tin tưởng, Chúa đang có cách yêu của Chúa. Và cách yêu của Chúa là làm cho chúng ta được mỗi lợi lớn lao muôn đời.

Bởi Chúa Giê-su đã được sai đến, để thấp lên cho mọi người trần gian này niềm vui niềm hy vọng. Lời Người đã biến những khổ đau trần gian thành quà tặng quý giá, để chúng ta nhận ra trần gian này không phải là quê hương đích thực. Qua đại dịch Covid, Thiên Chúa nói cho mọi người biết: đâu có Washington, hay Sài Gòn Hòn Ngọc Viễn Đông đi nữa, thì cũng chưa phải là Đất Hứa đích thực. Vậy mà chúng ta cứ mãi luyến tiếc, hoài tưởng rồi luyến tiếc. Xin Chúa chữa cho lành căn bệnh “luyến tiếc trần gian”, để chúng ta hướng lòng về một cuộc sống hạnh phúc đích thực, đó là Nước Thiên Chúa. Đại dịch sẽ qua đi, để mọi người tạ ơn và thờ phượng Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin tưởng sống trong tình thương của Chúa, tình gia đình, và tình con người. Amen.

02/9 THỨ NĂM TUẦN 22 TN

Cl 1,9-14; Lc 5,1-11.

Phúc Âm: Lc 5, 1-11

"Các ông đã từ bỏ mọi sự mà đi theo Người".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, dân chúng chen nhau lại gần Chúa Giêsu để nghe lời Thiên Chúa, lúc đó Người đứng ở bờ hồ Ghê-nê-sarét. Người trông thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ; những người đánh cá

đã ra khỏi thuyền và họ đang giặt lưới. Người xuống một chiếc thuyền, thuyền đó của ông Simon, và Người xin ông đưa ra khỏi bờ một chút. Rồi Người ngồi trên thuyền, giảng dạy dân chúng.

Vừa giảng xong, Người bảo ông Simon rằng: "Hãy đẩy thuyền ra chỗ nước sâu và thả lưới bắt cá". Ông Simon thưa Người rằng: "Thưa Thầy, chúng con đã cực nhọc suốt đêm mà không được gì hết; nhưng vì lời Thầy, con sẽ thả lưới". Các ông đã thả lưới và bắt được rất nhiều cá; lưới các ông hầu như bị rách. Bây giờ các ông làm hiệu cho các bạn đồng nghiệp ở thuyền bên cạnh đến giúp đỡ các ông. Những người này tới, họ đổ cá đầy hai chiếc thuyền, đến nỗi những thuyền chở nặng gần chìm.

Thấy thế, ông Simon sụp lạy dưới chân Chúa Giêsu và thưa Người rằng: "Lạy Chúa, xin Chúa hãy tránh xa con, vì con là người tội lỗi". Ông kinh ngạc và tất cả mọi người ở đó với ông cũng kinh ngạc trước mẻ cá mà các ông vừa mới bắt được; cả ông Giacôbê và Gioan, con ông Giêbêđê, bạn đồng nghiệp với ông Simon cũng thế. Nhưng Chúa Giêsu phán bảo ông Simon rằng: "Đừng sợ hãi: từ đây con sẽ là kẻ chinh phục người ta". Bây giờ các ông đưa thuyền vào bờ, và đã từ bỏ mọi sự mà đi theo Người.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **TRỞ NÊN MỌI SỰ CHO MỌI NGƯỜI**

"Các ông đã từ bỏ mọi sự mà đi theo Người".

Trong những ngày đại dịch covid, con người ta nơm nớp lo sợ phải vướng vào Covid, phải cách ly đơn độc, và bất hạnh hơn nữa, khi phải bỏ mọi sự và một mình ra đi. Ai ra đi cũng chẳng được chạm tay vào mớ hột xoàn kim cương một đời vun quén, chẳng được nhìn lại lâu đài thơ mộng, chẳng được nắm tay người thân một lần để nói lời tạ lỗi, chẳng được

vẫy tay giã từ mọi người! Có bao năm cố nắm nú, vun quén, tích lũy, cất giữ mọi sự thế gian, rồi đến lúc cũng phải xòe tay ra, để chỉ còn đôi bàn tay trắng, dẫn đờ nằm xuôi bất động! Cái chết hàng loạt của mùa đại dịch đang nói với tất cả chúng ta rằng, sớm muộn gì, chúng ta cũng phải bỏ mọi sự...

Chúa Giê-su mời gọi mọi người hãy bỏ mọi sự và theo Người, không có nghĩa là Người phủ nhận giá trị vật chất, nhưng Người muốn chúng ta nhận ra giá trị tạm thời, chóng vánh và nhất là hư ảo của nó, và hãy biết sử dụng nó mà đổi lấy sự sống viên mãn ở đời sau. Hóa ra, bỏ mọi sự mà theo Chúa, là không để lòng bạn vương mọi sự, là ban phát mọi sự cho mọi người, là trở nên mọi sự cho mọi người. “Omnia Omnibus” – “All Things for All People”. Bấy giờ, của gì tôi có, là của Chúa ban cho, cả mạng sống tôi nữa, cũng để trao ban cho mọi người, để phục vụ mọi người.

Các gia đình Ki-tô hữu, các vợ chồng trở nên mọi sự của nhau, cho nhau, và cho con cái; gia đình mình trở nên mọi sự cho mọi người. Việc ấy đang trở nên một cuộc sống rất thực trong những ngày covid. Kia, những người ở xóm trọ, chia nhau từng củ khoai, từng lọn rau, từng gói mì cứu tế!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình bỏ mọi sự mà theo cách sống yêu của Chúa, là “trở nên mọi sự cho mọi người”, nhất là trong hồi đau thương cùng khôn dịch bệnh này. Amen.

03/9 THỨ SÁU TUẦN 22 TN

Thánh Grê-gô-ri-ô Cả, Giáo hoàng, Tiên sĩ Hội Thánh, lễ nhớ.

Cl 1,15-20; Lc 5,33-39.

Phúc Âm: Lc 5, 33-39

"Khi tân lang phải đem đi khỏi họ, bấy giờ họ ăn chay".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, những người biệt phái và luật sĩ nói với Chúa Giêsu rằng: "Tại sao môn đồ của Gioan năng ăn chay và cầu nguyện,

cả môn đồ của những người biệt phái cũng vậy, còn môn đệ của Thầy lại cứ ăn uống?" Người đáp lại rằng: "Các ông có thể bắt các bạn hữu đến dự tiệc cưới, ăn chay, đang khi tân lang còn ở với họ chăng? Nhưng sẽ đến những ngày mà tân lang phải đem đi khỏi họ, bấy giờ họ sẽ ăn chay trong những ngày ấy".

Người còn nói với họ thí dụ này rằng: "Không ai xé miếng vải áo mới mà vá vào áo cũ; chẳng vậy, áo mới đã bị xé, mà mảnh vải áo mới lại không ăn hợp với áo cũ. Cũng chẳng ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; chẳng vậy, rượu mới sẽ làm vỡ bầu da, rượu chảy ra và bầu da hư mất. Nhưng rượu mới phải đổ vào bầu da mới, thì giữ được cả hai. Và không ai đang uống rượu cũ mà lại thêm rượu mới, vì người ta nói: 'Rượu cũ thì ngon hơn' ".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

LUÔN SỐNG TRONG NIỀM VUI TIN MỪNG

“Khi tân lang phải đem đi khỏi họ, bấy giờ họ ăn chay”.

Người sống Tin Mừng, luôn hân hoan vui mừng. Bởi, nếu nói, tôi có Tin Mừng, mà cuộc sống của tôi lại buồn bã, chán nản thất vọng, thì ai dám tin vào Tin Mừng của tôi.

Trong những ngày này, có nỗi buồn nào hơn nỗi buồn chia ly, chết chóc khắp nơi; và nhất là, khi ngay trong gia đình, ngay trong giáo xứ chúng ta, nơi nào cũng phủ một màu tang tóc! Thế nhưng Lời Chúa mời gọi các tín hữu hãy sống tinh thần mới là tin tưởng Chúa Giê-su phục sinh, và sự chết chóc không còn là nỗi buồn nữa! Xưa rồi! “Rượu mới phải đựng trong bầu da mới”. “Chúa Giê-su phục sinh” là “rượu mới”, là niềm vui mới trong “bầu da mới” là cõi lòng chúng ta.

Bấy giờ, hạnh phúc không phải là điều mà chúng ta mơ tưởng, nhưng là xác tín chúng ta đang sống trong sự quan phòng đầy tình thương và khôn ngoan của Thiên Chúa. Và hơn

thế nữa, người sống niềm vui Tin Mừng luôn cảm thấy mình hạnh phúc, và không bao giờ buồn phiền, thất vọng.

Một cụ già chống gậy, thấy cậu thanh niên đi khập khiễng vì tai nạn, ông biểu cho cậu chiếc gậy ông đang dùng. Cậu thanh niên từ chối, nhưng cụ nói: “Cậu nhận đi, tôi còn dễ dàng hơn cậu, tôi quen rồi”. Ước gì, sự vững vàng của cụ bây giờ, không phải là chiếc gậy, nhưng là cánh tay Chúa dẫn đưa.

Cũng thế, ước gì, các gia đình tin tưởng có Chúa luôn hiện diện, đồng hành, và Chúa là nơi tựa nương vững chắc, để luôn sống vui và làm chứng cho Tin Mừng. Chúa Giê-su nói: “Họ vui mừng, vì Tân Lang còn đang ở với họ”. Xin hãy hát lên: “Có Chúa bước bên tôi lòng tôi chan chứa bao niềm vui! Có Chúa dắt đưa tôi, nhịp chân tôi bước trong thánh thời”.

Lạy Chúa, giữa những đau thương dập vùi, xin cho các gia đình luôn sống trong niềm vui tin cậy mến Chúa. Amen.

04/9 THỨ BẢY TUẦN 22 TN

Cl 1,21-23; Lc 6,1-5.

Phúc Âm: Lc 6, 1-5

"Tại sao các ông làm điều không được phép làm trong ngày Sabbat?"

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Trong một ngày Sabbat, khi Chúa Giêsu đi qua đồng lúa, thì các môn đệ bứt bông lúa miến, vò xát trong tay, rồi ăn. Có mấy người biệt phái nói với các ông rằng: "Tại sao các ông làm điều không được phép làm trong ngày Sabbat?" Chúa Giêsu trả lời họ rằng: "Các ông chưa đọc điều Đavít đã làm khi ông và các người tùy tùng bị đói sao? Ngài đã vào đền thờ Thiên Chúa, lấy bánh dâng hiến mà ăn và cho các người bạn tùy tùng ăn, bánh đó họ không được phép ăn, nhưng chỉ dành cho các trưởng tế mà thôi". Và Người bảo họ rằng: "Con Người làm chủ cả ngày Sabbat".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

PHẢI ĐỐI XỬ VỚI NHAU BẰNG TÌNH THƯƠNG

“Tại sao các ông làm điều không được phép làm trong ngày Sabbat?”

Chỉ một việc nhỏ là “đi qua đồng lúa, các môn đệ bứt bông lúa miến, vò xát trong tay, rồi ăn”, thế mà, các biệt phái cho rằng các môn đệ Chúa phạm luật “thu hoạch mùa màng” trong ngày Sabbat! Bởi các biệt phái luôn rình rập Chúa Giê-su từ chuyện rất nhỏ, để nói cho mọi người biết Người không phải là Con Thiên Chúa, không phải là Đấng Thiên Sai, và có thể kết tội cho Người. Rõ là khi không ưa nhau, thì chuyện bé xé ra to, chuyện tốt biến thành xấu, rồi có cả chuyện thêm thắt đặt điều sao cho thành tội! Họ mượn luật để tô vẽ cho cái giá trị bên ngoài của họ, còn bên trong thì họ chẳng có trái tim, hoặc là trái tim của họ đã hóa đá, không còn chút tình người.

Những ngày đại dịch, có nhiều người cứ theo luật mà xử, làm mất biết bao tình người. Thật đáng tiếc! Chuyện “bán mì không phải là thực phẩm thiết yếu” chẳng hạn. Luật không có trái tim, không có tình người. Họ đang giữ luật chỉ để chứng tỏ mình là tôi trung của một chế độ vô cảm.

Với Chúa Giê-su, Người không cần cái tôi trung với Thiên Chúa theo kiểu giả hình, nệ luật ấy. Người cần một lòng chân thành và một trái tim biết chạnh lòng, biết rung cảm trước bao nỗi đau của đồng bào, trước làm lỗi của kẻ khác.

Với các gia đình, không có quy luật nào ngoài luật yêu thương. Phạm ai cũng có lỗi, nhưng không ai nhân danh hạnh phúc gia đình mà làm si nhục vợ mình, chồng mình, con cái hay cha mẹ mình. Cũng vậy, trong đời sống đạo, không ai nhân danh giáo hội, nhân danh luật pháp của Chúa, mà làm tổn thương, mà đẩy anh em mình vào chỗ tuyệt vọng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình, cho mọi người đối xử với nhau bằng tình thương của Chúa. Amen.

05/9 CHÚA NHẬT 23 TN B

Is 35,4-7a; Gc 2,1-5; Mc 7,31-37.

Phúc Âm: Mc 7, 31-37

"Người làm cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi ấy, Chúa Giêsu từ địa hạt Tyrô, qua Sidon, đến gần biển Galilêa giữa miền thập tỉnh. Người ta đem một kẻ câm điếc đến cùng Người và xin Người đặt tay trên kẻ ấy. Người đem anh ta ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào tai anh và bôi nước miếng vào lưỡi anh ta. Đoạn ngước mặt lên trời, Người thở dài và bảo: "Effetha!" (nghĩa là "Hãy mở ra!"), tức thì tai anh ta mở ra, và lưỡi anh ta được tháo gỡ, và anh nói được rõ ràng. Chúa Giêsu liền cấm họ đừng nói điều đó với ai. Nhưng Người càng cấm, thì họ càng loan truyền mạnh hơn. Họ đầy lòng thán phục mà rằng: "Người làm mọi sự tốt đẹp, Người làm cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được!"

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **HÔNG ÂN NÓI, HÔNG ÂN NGHE**

"Người làm cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được".

Chúa Giê-su chữa cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được. Họ vui mừng thán phục ca tụng Chúa.

Chúng ta không câm điếc thể lý; ai cũng nói được, ai cũng nghe được, chỉ tiếc là, điều cần nghe lại không nghe, điều cần nói lại không nói. Có những người không nghe được Lời Thiên Chúa, cho rằng Lời này chói tai, nhưng lại nghe được những lời đường mật của thế gian, bởi, lời này mát ruột, thỏa lòng, khoái trá! Cũng thế, có những người không nói được một lời chân chính, không đáp ứng được một lời yêu thương, lại lúc mở miệng ra thì toàn là lời tự phụ, gian ngoa, bịa đặt, ganh tỵ hơn thua, bôi nhọ phỉ báng, gây bất hòa, bất nhất!

Ai đã từng nuôi con đều hẳn biết: Nếu hơn một năm tuổi, mà trẻ chưa bập bẹ được tiếng nào, hoặc không nghe được lời nào... thì lòng cha mẹ lo lắng biết bao. Chỉ cần bập bẹ được tiếng Ba, hay mẹ là cha mẹ vui sướng nào. Ấy thế mà, bây giờ, lớn lên, cũng cái miệng ấy, lại nói lời làm đau lòng Cha, nhói lòng Mẹ. Ước gì mỗi chúng ta nhận ra hồng ân nói, hồng ân nghe, mà chúng ta đã nhận được từ thuở bé thơ, và đáp lại hồng ân ấy, bằng việc “giữ miệng lưỡi” để chỉ nói lời chân chính, lời yêu thương; giữ đôi tai để chỉ thích nghe và lắng nghe điều thiện hảo.

Hãy nhận ra “hồng ân nói, hồng ân nghe”. Đừng vô duyên mà nói: “Không có Chúa nào cả”, hoặc “Chúa chẳng ban cho tôi điều gì cả” theo kiểu “Con chim hay nói, nó nói tào lao, không có đũa nào, dạy cho tao nói”.

Lạy Chúa, xin chữa lành bệnh câm điếc tâm linh của chúng con, để chúng con hát lời ca tụng Chúa, nói lời yêu thương nhau, lắng nghe Lời Chúa dạy, và đem ra thực hành để làm chứng cho mọi người về tình yêu Chúa vô biên. Amen.

06/9 THỨ HAI TUẦN 23 TN

CI 1,24-2,3; Lc 6,6-11.

Phúc Âm: Lc 6, 6-11

"Các ông quan sát xem Người có chữa lành bệnh trong ngày Sabbat không".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Vào một ngày Sabbat, Chúa Giêsu vào hội đường và giảng dạy. Khi ấy ở đó có một người tay hữu bị khô bại. Những luật sĩ và biệt phái quan sát xem Người có chữa lành người ấy trong ngày Sabbat không, để có cơ tố cáo Người. Nhưng Người biết tư tưởng các ông, liền bảo người có tay khô bại rằng: "Người hãy chỗi dậy mà đứng ra giữa đây". Người đó đứng thẳng dậy. Đoạn Chúa Giêsu bảo các ông ấy rằng: "Tôi

hỏi các ông, ngày Sabbat được phép làm sự lành hay sự dữ, cứu sống hay là giết chết?" Rồi đưa mắt nhìn mọi người, Chúa bảo người đó rằng: "Người hãy giơ tay ra". Người ấy giơ ra, và tay người ấy được lành.

Bây giờ các ông đây lòng tức giận, và bàn định với nhau xem có thể làm gì được Chúa Giê-su.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **CÁCH NGHỈ NGƠI CỦA CÁC THÁNH**

“Các ông quan sát xem Người có chữa lành bệnh trong ngày Sabbat không”.

Các ký lục và biệt phái rình xem Chúa Giê-su có chữa người bại tay trong ngày hưu lễ không, để tố cáo Người phạm luật Do Thái. Nhưng Chúa Giê-su đã tra vấn họ: “Ngày Sabbat được phép làm sự lành hay sự dữ, cứu sống hay là giết chết?”.

Lời Chúa cũng đang nói với chúng ta rằng: đừng vin vào việc thờ phượng kính mến Chúa, mà tự miễn chuẩn cho mình việc yêu người, hoặc từ chối thực hiện đức yêu người.

Có ai nói để Thiên Chúa được vinh danh trong ngày lễ trọng, nên tôi phải đi lễ đã, không thể chờ vợ tôi đi cấp cứu? Hoặc có ai đi lễ, thấy người tai nạn nằm tro bụi trên đường, mà bỏ mặc đó, rồi đi, không dám đứng lại mà kêu lên một tiếng!? Có ai đang ngồi võng lười chuối, thấy kẻ hành khất bước vào, lại đưa tay đuổi họ đi; hoặc bảo họ ra đứng ngoài cổng kia mà chờ cho tôi lười chuối xong đã, rồi tính!?

Ngày nào chúng ta cũng phải làm việc lành, lánh việc dữ, nói lời lành, tránh lời độc địa, nghĩ suy điều tốt, quyết lòng xóa đi những ý nghĩ xấu xa. Đặc biệt hơn, Ngày Chúa nhật nghỉ việc xác, là để lo việc thiêng liêng, thờ phượng Chúa và yêu thương tha nhân. Có rất nhiều người không chỉ tham dự thánh lễ ngày Chúa Nhật, mà còn dùng ngày Chúa Nhật để thăm viếng ủi an bệnh nhân, thăm giúp người nghèo khổ và

nhất là sẻ chia cảm thông với người mặc cảm tội lỗi, thất vọng. Ước gì mọi người nhận ra đây là cách sống đẹp lòng Chúa, và mời gọi nhau cùng thực hiện. Ước gì không có ai cho rằng sống như thế là lãng phí những ngày nghỉ ngơi tiêu khiển, bởi, đó là cách nghỉ ngơi tuyệt vời hạnh phúc của các thánh.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình thực lòng yêu mến Chúa, thực lòng yêu nhau và yêu hết mọi người. Amen.

07/9 THỨ BA TUẦN 23 TN

Cl 2,6-15; Lc 6,12-19.

Phúc Âm: Lc 6, 12-19

"Suốt đêm, Người cầu nguyện, Người chọn mười hai vị mà Người gọi là Tông đồ".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Trong những ngày ấy, Chúa Giêsu lên núi cầu nguyện, và suốt đêm, Người cầu nguyện cùng Thiên Chúa. Sáng ngày, Người gọi các môn đệ và chọn mười hai vị mà Người gọi là Tông đồ: Đó là Simon, mà Người đặt tên là Phêrô, và em ông là Anrê, Giacôbê và Gioan, Philipphê và Bartôlômêô, Matthêu và Tôma, Giacôbê con ông Alphê và Simon cũng gọi là Nhiệt Thành, Giuđa con ông Giacôbê và Giuđa Iscariôt là kẻ phản bội.

Người đi xuống với các ông, và dừng lại trên một khoảng đất bằng phẳng, có nhóm đông môn đệ cùng đoàn lũ dân chúng đông đảo từ khắp xứ Giuđêa, Giêrusalem và miền duyên hải Tyrô và Sidôn đến nghe Người giảng và để được chữa lành mọi bệnh tật. Cả những người bị quỷ ô uế hành hạ cũng được chữa khỏi, và tất cả đám đông tìm cách chạm tới Người, vì tự nơi Người phát xuất một sức mạnh chữa lành mọi người.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

GIÁO HỘI CỦA NHỮNG NGƯỜI BÉ NHỎ

“Suốt đêm, Người cầu nguyện, Người chọn mười hai vị mà Người gọi là Tông đồ”.

Chúa Giê-su luôn thi hành thánh ý Chúa Cha, Người không thực hiện việc gì theo ý riêng mình.. Vì thế, Thánh Luca đã ghi lại rằng: “Chúa Giêsu lên núi cầu nguyện, và suốt đêm, Người cầu nguyện cùng Thiên Chúa. Sáng ngày, Người gọi các môn đệ và chọn mười hai vị mà Người gọi là Tông đồ”.

Hóa ra, việc chọn người làm Tông Đồ là quan trọng dường nào. Và con người được chọn ấy càng kém cỏi, tầm thường trong mắt loài người, thì càng biểu lộ tình thương vô biên và kế hoạch lạ lùng của Thiên Chúa. Quả thực, Chúa có thể làm cho loài sỏi đá kia trở thành con cái thánh của Abraham. Chúa có thể sử dụng điều bé mọn nhất, để diễn tả một tình thương lớn lao vô cùng. Chúa có thể dùng điều thấp hèn nhất để tỏ bày điều cao cả uyên bí mà loài người không hiểu thấu. Các tông đồ có thể đọc được điều đó trước tiên nơi con người Chúa Giê-su và sau đó, trên chính cuộc đời mình.

Mười hai con người bé nhỏ ấy đã đi theo con đường bé nhỏ khiêm hạ của Chúa Giê-su và đã đi khắp thế gian này, để đến hôm nay, nhân loại được hưởng nhờ ơn cứu rỗi.

Đến lượt mỗi chúng ta, cũng được “Chúa Giê-su vâng ý Chúa Cha” mà chọn chúng ta vào “Giáo Hội của những người bé nhỏ” của Người, để như “dòng nước cứu rỗi” cứ âm thầm khiêm tốn chảy đến những nơi cùng thấp của con người, cho cây cứu rỗi mọc lên xanh tươi trên toàn thế giới.

Lạy Chúa, Giáo hội khiêm nhường, đang âm thầm dấn thân vào mọi ngõ ngách khổ đau của trần gian trong mùa dịch bệnh. Xin Chúa đồng hành và nâng đỡ chúng con trên mọi nẻo đường bước xuống để kéo lên, chạm xuống để vực dậy bao nỗi thất vọng, thành niềm hy vọng vào tình thương Chúa. Amen.

**08/9 SINH NHẬT ĐỨC TRINH NỮ MA-RI-A, lễ kính.
Mk 5,1-4a (hoặc Rm 8,28-30); Mt 1,18-23**

Phúc Âm: Mt 1, 18-23

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Chúa Kitô giáng sinh trong hoàn cảnh sau đây: Mẹ Người là Maria đính hôn với Giuse, trước khi về chung sống với nhau, đã thụ thai bởi phép Chúa Thánh Thần. Giuse, chồng Bà, là người công chính, không muốn tố giác Bà, nên mới định tâm lia bỏ Bà cách kín đáo. Nhưng đang khi định tâm như vậy, thì thiên thần hiện đến cùng ông trong giấc mơ và bảo: "Hỡi Giuse con vua Đavít, đừng ngại nhận Maria về nhà làm bạn mình, vì Maria mang thai là bởi phép Chúa Thánh Thần; Bà sẽ sinh hạ một Con trai mà ông đặt tên là Giêsu, vì chính Người sẽ cứu dân Minh khỏi tội". Tất cả sự kiện này đã được thực hiện để làm trọn lời Chúa dùng miệng tiên tri phán xưa rằng:

"Này đây một trinh nữ sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, người ta sẽ gọi tên con trẻ là Emmanuel, nghĩa là Thiên Chúa-ở-cùng-chúng-ta".

Đó là lời Chúa.

**SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN
RẠNG ĐÔNG CỦA ƠN CỨU CHUỘC**

“Này đây một trinh nữ sẽ thụ thai”

Tiên tri Mica tiên báo Vua Hòa Bình sẽ sinh tại Ephrata, vùng đất nhỏ bé gần Belem. Vua Hòa Bình sẽ chặn dấy đoàn chiên của Thiên Chúa. Vua Hòa Bình thuộc dòng dõi Đavít sẽ thống trị Israel. Thiên Chúa sẽ che chở dân Người tới khi một người nữ đồng trinh sẽ sinh con. Người nữ ấy là Đức Maria, Mẹ Đáng Thiên Sai, Đáng ban bình an cho nhân loại.

Do Lời Thiên Chúa nói với con rắn: “Một người nữ sẽ đạp giập đầu mi”, Thánh Phao-lô nhắc lại việc Thiên Chúa đã tiền định một kế hoạch cứu độ của Người, và như thế kế hoạch

này có liên quan đến Mẹ Maria, Người nữ của Lời Thiên Chúa đã hứa, Người nữ của Giao ước thánh thiện và yêu thương!

Vì thế, Giáo Hội mừng Sinh nhật Mẹ, để chiêm ngưỡng buổi Rạng đông của Mặt Trời công chính là Đức Giêsu Kitô, Con của Mẹ. Mẹ xuất hiện, là khởi đầu cho niềm hy vọng con người được Cứu độ. Từ ước muốn ấy, Giáo hội xác tín: Mẹ Đồng trinh vẹn toàn. Mẹ vinh hiển, xuất thân từ dòng dõi Abraham, từ chi tộc Giuđa và là con cháu hoàng tộc David, đã được tiền định làm Mẹ Thiên Chúa. Mẹ là kho tàng đức Khiết trinh. Mẹ là cây gậy nở hoa của Aaron. Mẹ là đề tài của các lời tiên tri. Mẹ là Ái nữ của Thánh Gioakim và Anna, nhưng Mẹ được Chúa chọn để đổi mới lại bộ mặt trái đất và làm chan hoà ánh sáng khắp nhân loại. Mẹ Ánh Bình Minh dâng lên sáng ngời, màn tối trần gian không hề vương gót chân...

Lạy Chúa, hòa với Giáo Hội mừng Rạng Đông của Ôn Cứu Chuộc, xin ban cho chúng con vững lòng tin tưởng mến yêu Mẹ Maria, và quý chuộng Ôn Cứu Chuộc mà Mẹ đã mang đến cho nhân loại, chính là Đức Giê-su Ki-tô, Đấng ban Lời Hằng Sống và Thánh Thể Trường sinh cho chúng con được bình an vui sống hôm nay và muôn đời. Amen.

08/9 THỨ TƯ TUẦN 23 TN

Cl 3, 1-11, Lc 6, 20-26

Phúc Âm: Lc 6, 20-26

"Phúc cho những kẻ nghèo khó. Khốn cho các người là kẻ giàu có".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu đưa mắt nhìn các môn đệ và nói:

"Phúc cho các người là những kẻ nghèo khó, vì nước Thiên Chúa là của các người. Phúc cho các người là những kẻ bây giờ đói khát, vì các người sẽ được no đầy. Phúc cho các người là những kẻ bây giờ phải khóc lóc, vì các người sẽ được vui cười. Phúc cho các người, nếu vì Con Người mà người ta thù

ghét, trục xuất và phỉ báng các người, và loại trừ các người như kẻ bất lương, ngày ấy các người hãy hân hoan và reo mừng, vì như thế, phần thưởng các người sẽ bội hậu trên trời. Chính cha ông họ cũng đã đối xử với các tiên tri y như thế.

"Nhưng khốn cho các người là kẻ giàu có, vì các người hiện đã được phần an ủi rồi. Khốn cho các người là kẻ đã được no nê đầy đủ, vì các người sẽ phải đói khát. Khốn cho các người là kẻ hiện đang vui cười, vì các người sẽ ưu sầu khóc lóc. Khốn cho các người khi mọi người đều ca tụng các người, vì chính cha ông họ cũng từng đối xử như vậy với các tiên tri giả".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

HẠNH PHÚC NGƯỜI TÍN THÁC VÀO CHÚA

“Phúc cho những kẻ nghèo khó. Khốn cho các người là kẻ giàu có”.

Chúa Giê-su chúc phúc cho những ai sống ở đời này, mà có lòng yêu mến Thiên Chúa và khát khao Nước Thiên Chúa ở đời sau. Lòng yêu mến khát khao, hy vọng ấy là động lực cốt lõi để họ sống tinh thần nghèo khó, sống tín thác vào Chúa, chấp nhận đau khổ, kham nhẫn chịu sỉ nhục mà vẫn an nhiên, yên vui, hân hoan trong Chúa. Còn những ai sống ở đời này, chỉ để thỏa mãn danh, lợi, dục trần gian, thì Chúa Giê-su cảnh báo rằng: khó lòng mà họ được vào Nước Thiên Chúa.

Nghèo khổ, đói khát, đau đớn, tang thương, tủi nhục...đang là hiện trạng của con người thời nay giữa cơn đại dịch kinh hoàng. Không đâu xa, ngay trong đất nước chúng ta, ngay trong thành phố, giáo xứ, làng xóm, và cả trong gia đình chúng ta nữa. Lời Chúa mở lòng chúng ta để nhận ra rằng: danh, lợi, dục trần gian, không chỉ là thứ chóng vánh, ngắn hạn, ảo tưởng, không có giá trị vĩnh cửu, mà còn đưa dẫn chúng ta vào chỗ hư nát muôn đời. Lời Chúa thấp lên cho

chúng ta niềm vui hy vọng, để chúng ta yêu mến, tín thác vào Chúa nhiều hơn và hướng lòng về Nước Thiên Chúa vĩnh cửu.

Ước gì mỗi chúng ta, các gia đình hãy cứ hồn nhiên như đóa phù dung của Chúa. Hoa kia sớm nở chiều tàn, đời con tín thác bình an trong Ngài. Vui buồn, sướng khổ hôm nay, xin trao vào Chúa những ngày trần gian...Cứ vui như hoa, hãy cứ tươi như hoa, dầu biết lúc chiều tà, đời ta như đời hoa héo úa... Nếu đã có một đời hoa dâng Chúa, hãy mừng vui được héo úa trong Ngài, vào đêm đen chờ thức dậy sớm mai, hoa lại nở tươi...ngày vĩnh cửu...Hạnh phúc bình an trong Nước Chúa...

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra cách yêu thương lạ lùng của Chúa trong những ngày đại dịch. Amen.

09/9 THỨ NĂM TUẦN 23 TN. Thánh Phê-rô Claver, Lm CI 3,12-17; Lc 6,27-38.

Phúc Âm: Lc 6, 27-38

"Các con hãy tỏ lòng thương xót như Cha các con hay thương xót".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Thầy bảo các con đang nghe Thầy đây: Các con hãy yêu kẻ thù, hãy làm ơn cho những kẻ ghét mình, hãy chúc phúc cho những kẻ nguyện rửa mình, hãy cầu nguyện cho những kẻ vu khống mình. Ai vả con má bên này, thì đưa cả má bên kia; ai lột áo ngoài của con, thì con cũng đừng cản nó lấy áo trong. Ai xin, thì con hãy cho, và ai lấy gì của con, thì đừng đòi lại.

Các con muốn người ta làm điều gì cho các con, thì hãy làm cho người ta như vậy. Nếu các con yêu những kẻ yêu các con, thì còn ân nghĩa gì nữa? Vì cả những người tội lỗi cũng yêu những ai yêu họ. Và nếu các con làm ơn cho những kẻ làm ơn cho các con, thì còn ân nghĩa gì? Cả những người tội lỗi cũng làm như vậy. Và nếu các con cho ai vay mượn mà trông người

ta trả lại, thì còn ân nghĩa gì? Cả những người tội lỗi cũng cho những kẻ tội lỗi vay mượn để rồi được trả lại sòng phẳng.

Vậy các con hãy yêu kẻ thù, hãy làm ơn và cho vay mượn mà không trông báo đền. Phần thưởng của các con bây giờ sẽ lớn lao, và các con sẽ là con cái Đấng Tối Cao, vì Người nhân hậu với những kẻ bội bạc và những kẻ gian ác.

Vậy các con hãy ở nhân từ như Cha các con là Đấng nhân từ. Đừng xét đoán, thì các con sẽ khỏi bị xét đoán; đừng kết án, thì các con khỏi bị kết án. Hãy tha thứ, thì các con sẽ được thứ tha. Hãy cho, thì sẽ cho lại các con; người ta sẽ lấy đâu hảo hạng, đã dần, đã lác và đầy tràn mà đổ vào vạt áo các con. Vì các con đong đấu nào, thì cũng sẽ được đong trả lại bằng đấu ấy".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

HỘI ĐAU THƯƠNG, CƠ HỘI CỦA LÒNG NHÂN TỪ

“Các con hãy tỏ lòng thương xót như Cha các con hay thương xót”.

Lòng nhân từ xót thương, khoan dung tha thứ của Thiên Chúa, siêu vượt lên trên trí hiểu của loài người. Tưởng muôn đời con người sẽ không bao giờ có thể hiểu thấu. Nhưng thật hạnh phúc thay, Thiên Chúa đã cho con người biết bằng cái bước xuống khiêm nhường và yêu thương của chính Con Một Ngài: Chúa Giê-su là dung mạo của Thiên Chúa xót thương.

Lời tỏ tình vô cùng huyền nhiệm ấy đã hóa thành nhục thể con người, đi giữa con người, thương xót con người, mời gọi con người yêu thương nhau, yêu như Đấng đã làm người.

Cuộc đời của Chúa Giê-su là bài giáo lý sống động về Thiên Chúa vô hình quyền năng và nhân từ. Vì thế, khi Chúa Giê-su dạy: “Các con hãy tỏ lòng thương xót như Cha các con hay thương xót”, thì có nghĩa rằng: chúng ta hãy có lòng thương xót như chính Con Một Cha đã xót thương!

Tin Mừng hơn hai ngàn năm, mà nhân loại vẫn còn chưa thấm nhuần giáo lý yêu thương của Chúa Giê-su. Vẫn còn đó những bất công, tham lam, vị kỷ; những hơn thua, ganh tỵ hận thù từ trong gia đình đến làng xóm, đến các dân nước. Vẫn còn những âm mưu, toan tính sát hại lẫn nhau. Ngay cả lúc con covid bé xíu kia nó làm đảo lộn cả sự sống còn của nhân loại, thế mà chuyện người thương nhau, giúp nhau, tha thứ cho nhau... vẫn chỉ là một thiểu số! Được mấy gia đình nhận ra lúc đau thương này là cơ hội tốt để anh em hàn gắn những đổ vỡ, nâng đỡ nhau để vực dậy, tha thứ cho nhau để an bình, chia sẻ cho nhau để cứu sống... Anh em mình lỡ có bề gì, thì lòng mình còn vẫn cứ vô cảm mà vui sống được sao?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết thực thi lòng xót thương của Chúa, trong hồi đau thương cơ cực này. Amen.

10/9 THỨ SÁU TUẦN 23 TN **1Tm 1,1-2.12-14; Lc 6,39-42.**

Phúc Âm: Lc 6, 39-42

"Người mù có thể dẫn người mù được chăng?"

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ dụ ngôn này: "Người mù có thể dẫn người mù được chăng? Cả hai lại không sa xuống hố ư? Môn đệ không trọng hơn Thầy; nếu môn đệ được giống như Thầy, thì kẻ là hoàn hảo rồi.

"Sao người nhìn cái rác trong mắt anh em, còn cái đà trong chính mắt người thì lại không thấy? Sao người có thể nói với người anh em: "Này anh, hãy để tôi lấy cái rác trong con mắt anh", trong khi chính người không nhìn thấy cái đà trong mắt người. Hỡi kẻ giả hình, hãy lấy cái đà ra khỏi mắt mình trước đã, rồi bấy giờ người sẽ trông rõ để lấy cái rác khỏi mắt anh em người".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN CHÚNG TA ĐỀU CÓ LỖI

“Người mù có thể dẫn người mù được chăng?”

Khi trách một người anh em làm tổn thương chúng ta, chúng ta vẫn thường tự đóng vai kẻ cả, hoặc ít là tự nhận về mình phần hoàn hảo hơn người. Xin hãy nhớ, chính mình cũng là người có lỗi, có lỗi với mọi người đã dành, còn có lỗi với chính người bị mình trách cứ. Cả khi anh em ta còn xấu xa hư đốn, và phạm nhiều lỗi lầm với ai khác, không phạm gì đến chúng ta, thì chúng ta cũng luôn là người có lỗi với họ.

Có một cụ bà luôn xin lỗi người khác, vì lúc nào bà cũng nghĩ đến chuyện bà có lỗi. Một lần, cậu thanh niên nhà bên, nặng lời với mẹ của anh ta. Bà vẫy tay cậu lại bên hàng rào, và nói: “Tôi xin lỗi cậu nhé”. Cậu thanh niên nói: “Bà có lỗi gì với con”. “Có, tôi có lỗi là không biết nói sao với cậu”.

Nghe vô duyên, nhưng cũng cho thấy cuộc sống là liên đới, và chúng ta đều có một phần trách nhiệm với nhau!

Người luôn nhớ đến sự thiếu sót của mình, thì sẽ không dò xét ai trách cứ hay lên án ai, nhưng trước tiên là xét mình, và tự nhận lỗi về mình- lấy cái rác trong mắt mình trước đã!

Trong những ngày covid, có gia đình mà người ở đây, kẻ ở kia, không gặp nhau được, ai cũng lo lắng trước nguy cơ thiếu đói, nhiễm bệnh, chết cô độc!. Đây là cơ hội anh chị em điện thoại thăm hỏi, động viên nhau, và giúp nhau vượt khó. Thế nhưng, không ít anh chị em còn chấp nhứt nhau chuyện lỗi, chuyện nợ...và cuối cùng là không thể hỏi han nhau một tiếng, để anh em mình chết trong sự tuyệt vọng, trước khi chết vì covid. Thật đáng tiếc cho thái độ kẻ cả của chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra ai cũng đứng trước nguy cơ nhiễm bệnh, và cô độc ra đi, để họ có thể dùng thời khắc này mà xét mình luôn là kẻ có lỗi với anh em, và nói lời xin lỗi, lời yêu thương cho nhau được bình an. Amen.

11/9 THỨ BẢY TUẦN 23 TN

1Tm 1,15-17; Lc 6,43-49.

Phúc Âm: Lc 6, 43-49

"Tại sao các con gọi Thầy "Lạy Chúa, lạy Chúa", mà không thi hành điều Thầy dạy bảo?"

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Không có cây nào tốt mà sinh trái xấu, và cũng không có cây nào xấu mà sinh trái tốt. Thật vậy, cứ xem trái thì biết cây. Người ta không hái trái vả nơi bụi gai, và người ta cũng không hái trái nho nơi cây dâu đất. Người tốt phát ra điều tốt từ kho tàng tốt của lòng mình, và kẻ xấu phát ra điều xấu từ kho tàng xấu của nó, vì lòng đầy thì miệng mới nói ra. Tại sao các con gọi Thầy: "Lạy Chúa, lạy Chúa", mà các con không thi hành điều Thầy dạy bảo? Ai đến cùng Thầy, thì nghe lời Thầy và đem ra thực hành. Thầy sẽ chỉ cho các con biết người ấy giống ai. Người ấy giống như người xây nhà: ông ta đào sâu và đặt nền móng trên đá. Khi có trận lụt, dù nước ủa vào nhà, cũng không làm cho nó lay chuyển, vì nhà đó được đặt nền trên đá. Trái lại, kẻ nghe mà không đem ra thực hành, thì giống như người xây nhà ngay trên mặt đất mà không có nền móng. Khi sóng nước ủa vào nhà, nó liền sụp đổ, và nhà đó bị hư hại nặng nề".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

LỜI CHÚA CHẴNG CÓ LỖI THỜI ĐẬU

"Tại sao các con gọi Thầy "Lạy Chúa, lạy Chúa", mà không thi hành điều Thầy dạy bảo?"

Sau giờ kinh tôi, ông già nói với bà già: "Mấy đứa con nó ngọt với tui lắm, nhưng dặn bảo cái gì thì nó chẳng làm, vì nó xem tui lỗi thời rồi! Ông Tư nhà bên thì than: "Lúc nó bập bẹ được tiếng "Cha" thôi, là tui mừng vui khôn xiết! Bây giờ, buồn lắm ông ơi, tui nó không gọi cha nó là cha nữa, mà gọi là

“ông già lụ đạ”. Tuổi già xót ruột”. “Nhưng thôi, cũng không sao, vì mình hết thời rồi! Tui chỉ sợ tui nó cứ lo chuyện đời mà chẳng bận tâm tới Chúa, chẳng giữ đạo nghĩa cho nên! Mong sao cho nó nghe Lời Chúa mà thực hành được, là vui rồi...Bởi mình thì lỗi thời, lời mình thì lỗi thời, chứ Lời Chúa chẳng có lỗi thời đâu. Bà cũng nhớ dặn tui nó như vậy”.

Quả đúng là một mối bận tâm về các gia đình trẻ hôm nay. Giữa lúc covid khôn khó thế kia, mà cũng còn nhiều gia đình trẻ hững hờ với Lời Chúa lắm. Khi các nhà thờ đành phải đóng lại, thì họ cũng chẳng màng nhớ đến chuyện đạo nghĩa. Có gia đình không kinh nguyện sáng tối, chẳng màng dự lễ online, chẳng nhớ đến Chúa. Suốt ngày giãn cách, chỉ đề lo chuyện ăn no, ngủ kỹ, nằm chờ hết dịch... Thật đáng tiếc!

Chúa mời gọi chúng ta nhớ đến Chúa là Cha quyền năng và xót thương, đang nắm giữ vận mạng từng con người. Yêu mến tin tưởng Cha, thì lắng nghe và thực hành Lời Cha dạy, là chính Lời Tin Mừng. Càng phải đối diện với bao đau thương thử thách vì covid, càng phải bám víu nương tựa vào Cha, và càng phải sống Lời Chúa Giê-su dạy bảo. Người cha trần gian đau buồn vì con không thực hiện lời cha dạy, thì Chúa là cha cũng không hài lòng khi ta không sống Lời Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn lắng nghe và thực hành Lời Chúa, để yêu Chúa và yêu nhau luôn. Amen.

12/9 CHÚA NHẬT 24 THƯỜNG NIÊN B

Is 50,5-9a; Gc 2,14-18; Mc 8,27-35.

Phúc Âm: Mc 8, 27-35

"Thầy là Đấng Kitô. Con Người sẽ phải chịu khổ nhiều".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi ấy, Chúa Giêsu cùng các môn đệ đi về phía những làng nhỏ miền Cêsarê thuộc quyền Philipphê. Dọc đường, Người hỏi các ông rằng: "Người ta bảo Thầy là ai?" Các ông đáp lại rằng: "Thưa là Gioan tẩy giả. Một số bảo là Êlia, một số khác

lại cho là một trong các vị tiên tri". Bấy giờ Người hỏi: "Còn các con, các con bảo Thầy là ai?" Phêrô lên tiếng đáp: "Thầy là Đấng Kitô". Người liền nghiêm cấm các ông không được nói về Người với ai cả.

Và Người bắt đầu dạy các ông biết Con Người sẽ phải chịu đau khổ nhiều, sẽ bị các kỳ lão, các trưởng tế, các luật sĩ chối bỏ và giết đi, rồi sau ba ngày sẽ sống lại. Người công khai tuyên bố các điều đó. Bấy giờ Phêrô kéo Người lui ra mà can trách Người. Nhưng Người quay lại nhìn các môn đệ và quở trách Phêrô rằng: "Satan, hãy lui đi! vì ngươi không biết việc Thiên Chúa, mà chỉ biết việc loài người".

Người tập họp dân chúng cùng các môn đệ lại, và phán: "Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình mà theo Ta. Quả thật, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất. Còn ai chịu mất mạng sống mình vì Ta và vì Tin Mừng, thì sẽ cứu được mạng sống mình".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

THEO NGƯỜI ĐỂ ĐƯỢC CHẾT VÌ YÊU

“Thầy là Đấng Kitô. Con Người sẽ phải chịu khổ nhiều”.

Chúa Giê-su được gọi là Đấng Ki-tô, nghĩa là, Đấng được Thiên Chúa xức dầu và sai đến trần gian để cứu chuộc con người khỏi chết muôn đời. Đó là điều xác tín của chúng ta hôm nay. Thế nhưng, vào buổi sơ khai của Tân ước, ông Phê-rô cũng đã được ơn nhận ra Đức Giê-su là Đấng Ki-tô, nhưng ông hiểu sai về sứ vụ của Người.

Sứ vụ giải thoát, cứu độ của Chúa Giê-su vượt lên lòng khao khát của con người trần gian. Nếu con người mong giải thoát ách đô hộ của đế quốc, thì Chúa Giê-su giải thoát con người khỏi ách thống trị của ma quỷ, tội lỗi, và sự dữ bất an. Nếu con người mong được cứu khỏi cảnh nghèo đói, sỉ nhục, nô lệ, thì Chúa Giê-su cứu con người khỏi sự chết ngàn đời.

Người tin theo Chúa Giê-su, không phải để kiếm được chút quyền cai trị, nhưng là người đi theo con đường hiền lành, khiêm nhường, hy sinh phục vụ vì yêu đến quên mình. Cũng thế, người theo Chúa Giê-su không để tìm hưởng danh lợi đục trần gian, nhưng để được hưởng hạnh phúc muôn đời.

Ấy thế mà, đôi khi chúng ta lại thưa với Chúa, lạy Chúa con đã theo Chúa phục vụ Chúa thế này, thế kia, mà Chúa cứ để con nghèo, túng, nợ nần, đau khổ... Hóa ra, chúng ta vẫn nghĩ Chúa sẽ ban cho, theo ý chúng ta, mà không nhận ra Chúa đang ban cho ta, theo ý khôn ngoan của Chúa.

Ước gì các gia đình hãy tin theo Chúa, với ý hướng là để được chết vì yêu Chúa, hiến thân vì yêu người. Thật nguy hiểm cho cách tin Chúa, cách theo Chúa, để Chúa phải phục vụ mình, phải đáp ứng mọi nhu cầu trần thế của mình.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tìm được nguồn vui đích thực khi biết cảm thương nhau, chia sẻ cho nhau, và sẵn sàng hy sinh, tha thứ cho nhau trong hội đại dịch này. Amen.

13/9 THỨ HAI TUẦN 24 TN

Thánh Gio-an Kim Khẩu, Giám mục, Tiến sĩ Hội Thánh
1Tm 2,1-8; Lc 7,1-10.

Phúc Âm: Lc 7, 1-10

"Cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, lúc Chúa Giêsu đã nói với dân chúng xong, Người vào Capharnaum. Bấy giờ một viên sĩ quan có tên đầy tớ thân tín bị bệnh gần chết. Nghe nói về Chúa Giêsu, ông sai vài người kỳ lão Do-thái đi xin Người đến cứu chữa đầy tớ ông. Họ đến gần Chúa Giêsu và van xin Người rằng: "Ông ta đáng được Thầy ban cho ơn đó, vì thật ông yêu mến dân ta, và chính ông đã xây cất hội đường cho chúng ta". Chúa Giêsu đi với họ, và khi Người còn cách nhà viên sĩ quan không bao xa, thì ông

này sai mấy người bạn đến thưa Người rằng: "Lạy Thầy, không dám phiền Thầy hơn nữa, vì tôi không xứng đáng được Thầy vào nhà tôi, cũng như tôi nghĩ tôi không xứng đáng đi mời Thầy, nhưng xin Thầy phán một lời, thì đây tớ tôi được lành mạnh. Vì tôi cũng chỉ là một sĩ quan cấp dưới, (tuy nhiên) tôi có những lính dưới quyền tôi, tôi bảo người này đi, thì nó đi; bảo người khác lại, thì nó lại; và bảo đây tớ tôi làm cái này, thì nó làm".

Nghe nói thế, Chúa Giêsu ngạc nhiên và quay lại nói với đám đông theo Người rằng: "Ta nói thật với các ngươi, cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy". Và những người được sai đi, khi về tới nhà, thấy tên đây tớ tôi lành mạnh.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **CHÚA ĐÃ XUỐNG TẬN NHÀ CON**

“Cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy”.

Viên đội trưởng sai mấy kỳ lão đến xin Chúa Giê-su chữa lành cho đây tớ của mình. Nhưng khi nghe tin Chúa đến gần nhà, ông lại sai người ra nói: “Lạy Thầy, không dám phiền Thầy hơn nữa, vì tôi không xứng đáng được Thầy vào nhà tôi, cũng như tôi nghĩ tôi không xứng đáng đi mời Thầy, nhưng xin Thầy phán một lời, thì đây tớ tôi được lành mạnh”.

Chúa Giê-su nói: “Cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy”. Phép lạ chữa lành Chúa làm nhờ lòng tin khiêm nhường nhưng mạnh mẽ của viên đội trưởng. Khiêm nhường vì thấy mình bất xứng. Mạnh mẽ vì xác tín rằng Lời của Chúa Giê-su, chính là sự hiện diện của Người.

Câu nói: “Tôi không đáng được Thầy vào nhà tôi, nhưng xin Chúa phán một lời...” đã được dùng trong Phụng Vụ. Và câu này, lại là tâm tình của mỗi chúng ta khi tham dự

thánh lễ trực tuyến. Thật xúc động, khi nhìn thấy linh mục cầm Mình Thánh Chúa trên tay, mà lòng chúng ta như đã được Chúa ngự vào cách huyền nhiệm. Lời Chúa, và cả Thánh Thể Chúa đang xuống tận căn nhà tâm hồn chúng ta, đang hiện diện với mọi người nhà chúng ta trong hồi bi thương khôn khó

Như tinh thần của viên đội trưởng: “Lời là Người”. Chúa cũng muốn chúng ta hiện diện với nhau trong những ngày cách ly này. Chỉ cần một nỗi bận tâm, một nỗi nhớ, một cuộc điện, một tin nhắn hỏi thăm nhau, cũng đủ thấy ấm lòng, cũng đủ thấy sự hiện diện của nhau. Sao có thể tiếc một lời thăm hỏi, ủi an anh em ruột thịt của mình!/? Đừng đợi đến lúc Chúa hỏi: “Anh/ chị/ Em người đâu?”, “bạn bè người đâu?”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình xác tín Lời Chúa là chính Chúa đang hiện diện, để tín thác vào Chúa luôn. Amen.

14/9 SUY TÔN THÁNH GIÁ, lễ kính.

Ds 21,4b-9; (hoặc Pl 2,6-11); Ga 3,13-17.

Phúc Âm: Ga 3, 13-17

"Con Người phải bị treo lên".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng Nicôđêmô rằng: "Không ai lên trời được, ngoài người đã từ trời xuống, tức là Con Người vốn ở trên trời. Cũng như Môsê treo con rắn nơi hoang địa thế nào, thì Con Người cũng phải bị treo lên như vậy, để những ai tin vào Người, thì không bị tiêu diệt muôn đời.

"Quả thật, Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một Người, để tất cả những ai tin vào Con của Người, thì không phải hư mất, nhưng được sống đời đời, vì Thiên Chúa không sai Con của Người giáng trần để luận phạt thế gian, nhưng để thế gian nhờ Con của Người mà được cứu độ".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN
HẠNH PHÚC CHỈ CÓ NƠI THÁNH GIÁ CHÚA GIÊ-SU
“Con Người phải bị treo lên”.

Trên đường về Đất Hứa, dân Do Thái ngày nào cũng được ăn manna, họ nhàm chán. Họ nhớ lại nôi thịt ở Ai Cập trong thân phận nô lệ. Họ kêu trách Chúa và Môi-sê... Rắn độc xuất hiện, và cắn chết nhiều người. Chúa bảo Môi-sê: “Người hãy đúc một con rắn đồng và treo nó lên làm dấu; kẻ nào bị rắn cắn mà nhìn lên rắn đồng, thì được sống”.

Con Rắn Đồng thời Cựu Ước là dấu chỉ Chúa Giê-su bị treo lên Thánh Giá thời Tân Ước, để ai tin vào Chúa Giê-su trên thánh giá, sẽ được cứu độ. Ngày xưa, ai nhìn lên con rắn đồng, thì khỏi chết phần xác. Ngày nay, ai nhìn lên Thánh Giá Chúa Giê-su, với lòng tin kính, thờ phượng tạ ơn một tình yêu hiến mạng sống, để con người được cứu chuộc, thì lòng sẽ bình an, sẽ được sống lại, và sự sống đời đời trong Nước Thiên Chúa. Đó là đức tin của chúng ta, của những Ki-tô hữu. Vì thế, đối với các Ki-tô hữu, sự chết của thân xác này không còn là nỗi sợ kinh hoàng nữa, nhưng là lối bước vào sự sống ngàn thu.

Ngày xưa, bao tín hữu đã yêu mến Thánh Giá Chúa Giê-su – đồng nghĩa với ơn cứu chuộc – đã trung thành với Đức tin, không hề chối bỏ, không bước qua thánh giá, và sẵn sàng chấp nhận cái chết, để được sống lại và sự sống đời đời.

Ngày nay, trong hồi dịch bệnh này, các tín hữu Chúa cũng hiên ngang dấn thân vào công cuộc phòng chống dịch, bất chấp cái chết, để đem tình yêu Chúa cho mọi người.

Ước gì mỗi chúng ta xác tín ơn cứu độ của chúng ta không chỉ là bình an ở đời này, mà chính là niềm hạnh phúc viên mãn ở đời sau. Bình an hạnh phúc ấy là bình an hạnh phúc thật, và chỉ có nơi Thánh Giá Chúa Giê-su.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình yêu mến Thánh Giá Chúa, để hy sinh cho nhau, vì yêu như Chúa yêu. Amen.

14/9 THỨ BA TUẦN 24 TN

Tm 3, 1-13; Lc 7, 11-17

Phúc Âm: Lc 7, 11-17

"Hỡi thanh niên, Ta truyền cho ngươi hãy chỗi dậy".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu đến một thành gọi là Naim. Các môn đệ và đám đông dân chúng cùng đi với Người. Khi Người đến gần cửa thành, thì gặp người ta đang khiêng đi chôn người con trai duy nhất của một bà goá kia và có đám đông dân thành đi đưa xác với mẹ nó. Trông thấy bà, Chúa động lòng thương và bảo bà rằng: "Đừng khóc nữa". Đoạn tiến lại gần, Người chạm đến quan tài và những người khiêng đứng lại. Bấy giờ Người phán: "Hỡi thanh niên, Ta truyền cho ngươi hãy chỗi dậy". Người chết liền ngồi lên và bắt đầu nói. Rồi Người trao lại cho mẹ nó.

Mọi người đều sợ hãi và ngợi khen Thiên Chúa rằng: "Một tiên tri cao cả đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã thăm viếng dân Người". Và việc này đã loan truyền danh tiếng Người trong toàn cõi Giuđêa và khắp vùng lân cận.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

CHỌN ĐỜI NÀY, HAY CHỌN ĐỜI SAU?

"Hỡi thanh niên, Ta truyền cho ngươi hãy chỗi dậy".

Nỗi đau của người mẹ mất đứa con trai duy nhất, đang ở độ tuổi thanh niên tươi trẻ, gọi lên cho chúng ta thấu hiểu nỗi đau của Thiên Chúa Cha, Đấng đã ban Con Một Mình đến trần gian để chết trên thập giá. Thiên Chúa đã hóa giải niềm đau ấy thành niềm vui lớn lao, khi Người dùng quyền năng của Người làm cho Con Một Người sống lại, để ai tin vào Con Một Người cũng sẽ được sống lại hiển vinh.

Cái chết của người thanh niên gọi lên cho chúng ta nhớ về cái chết hãn nhiên của con người. Bàn tay của Chúa Giê-su chạm vào chiếc quan tài gọi lên cho chúng ta niềm vui rằng:

chỉ có Chúa Giê-su mới có thể làm cho chúng ta được sống lại, vì chính Người là Đấng sống lại từ cõi chết.

Giữa thời khắc dịch bệnh lan tràn, con người đang đứng bên bờ tử sinh. Ai cũng mong được sống để tận hưởng hạnh phúc đời này, nhưng biến cố Covid đang nhắc lại cho mỗi chúng ta rằng hạnh phúc đời này là chóng vánh, tạm thời, hư ảo. Ngày nào cũng có thể nghe tin, có thể chứng kiến hàng vạn người chết. Các lò thiêu chày hết công suất đốt, hết công suất chày, cũng không giải quyết kịp số xác người. Người chết ra đi cô độc. Người còn sống phập phồng lo sợ vì sự bất lực hoàn toàn trước cái chết. Vì thế, có thể nói, mỗi chúng ta đang được đặt trước một chọn lựa dứt khoát một lần cho vĩnh viễn: chọn sự sống đời này, hay chọn sự sống đời sau.

Ước gì thời khắc này được xem là quý giá, để các gia đình công giáo đặt trọn niềm tin thác vào Thiên Chúa, Người nắm giữ vận mạng chúng ta, để dầu sống, hay chết, chúng ta cùng vui mừng bình an trong tình thương vô biên của Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tín thác hoàn toàn vào Chúa, và sống Tin Mừng Phục Sinh ngay lúc này. Amen.

15/9 ĐỨC MẸ SÀU BI, LỄ NHỚ.

Hr 5,7-9; Ga 19,25-27 hoặc Lc 2,33-35.

Phúc Âm: Ga 19, 25-27

"Bà mẹ hiền nhìn xem nỗi khổ hình của người con chí thánh mà đau lòng thổn thức tâm can"

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, đứng gần thập giá Chúa Giêsu có Mẹ Người, cùng với chị Mẹ Người là Maria vợ ông Clopas, và Maria Mađalêna. Khi thấy Mẹ và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giêsu thưa cùng Mẹ rằng: "Thưa Bà, này là Con Bà". Rồi Người lại nói với môn đệ: "Này là Mẹ con". Và từ giờ ấy, môn đệ đã lãnh nhận Bà về nhà mình.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **LÒNG MẸ ĐAU ĐÓN SINH CON**

“Bà mẹ hiền nhìn xem nỗi khổ hình của người con chí thánh mà đau lòng thổ thức tâm can”

Suốt cuộc đời của Mẹ Maria là đón nhận Thánh Ý, và Thánh Ý là Thánh Giá. Lời xin vâng cưu mang, sinh hạ Con Thiên Chúa làm người là vinh dự và thánh giá, bởi chấp nhận làm một việc không theo ý thích của mình, nhưng theo ý muốn của Thiên Chúa. Mẹ đã không chỉ một lần đau đón sinh con, mà là một đời đau đón với con, và cuối cùng là đau đón đứt ruột đẻ sinh ra Giáo Hội của Con yêu dấu của mình, dưới chân thập giá. Mẹ xứng đáng muôn lời ca tụng, ngợi khen, tạ ơn và xứng đáng với phần thưởng cao quý của Thiên Chúa, vì Mẹ yêu chuộng sự đau đón theo Thánh Ý Chúa Cha.

Phần chúng ta, người con nào cũng được sinh ra từ nỗi đau của lòng Mẹ, nhưng là nỗi đau ngọt ngào, hạnh phúc. Không có bà mẹ nào trên trần gian này mà không có cái cảm nghiệm tuyệt vời, quý giá ấy. Rất hạnh phúc, vì đã cưu mang và sinh hạ một đứa con cho gia đình, cho cuộc đời. Chính niềm hạnh phúc ấy đã khiến mẹ hóa giải cay đắng thành ngọt ngào êm ái, nỗi đau thành niềm vui huyền diệu. Người mẹ trần gian còn phải đau khổ biết bao khi con yếu ớt, đau bệnh, tai nạn, và nhất là, đau đón đứt ruột khi con phải chết ở tuổi thanh xuân. Nỗi đau đón nhất của người mẹ công giáo là nhìn thấy con bệnh tật phần hồn, sống sa đà, hư đốn, tội lỗi, bỏ Chúa, chết phần linh hồn mà không biết đường ăn năn sám hối trở về với Chúa. Một lần nữa, và nhiều lần nữa, mẹ lại phải đau đón để con được khỏe mạnh, sống lại phần xác, sống lại phần hồn.

Lạy Chúa, xin cho các bà mẹ noi gương Mẹ Maria, hóa giải nỗi đau thành hạnh phúc thánh thiện. Và xin cho mọi người biết yêu mến mẹ mình, yêu mến Mẹ Maria, và sống xứng đáng là con ngoan của Chúa, của Mẹ Giáo Hội. Amen.

15/9 THỨ TƯ TUẦN 24 TN

1 Tm 3, 14-16; Lc 7, 31-35

Phúc Âm: Lc 7, 31-35

"Chúng tôi đã thổi sáo mà các anh không nhảy múa, chúng tôi đã hát những điệu bi ai mà các anh không khóc".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán rằng: "Ta sẽ phải nói những người của thế hệ này giống ai đây? Họ giống ai? Họ giống như những đứa trẻ ngồi ngoài đường phố gọi và nói với nhau rằng:

"Chúng tôi đã thổi sáo cho các anh, mà các anh không nhảy múa.

"Chúng tôi đã hát những điệu bi ai, mà các anh không khóc".

Bởi vì khi Gioan Tẩy Giả đến, không ăn bánh, không uống rượu, thì các người bảo: "Người bị quỷ ám". Khi Con Người đến có ăn có uống, thì các người lại nói: "Kìa con người mê ăn tham uống, bạn bè với quân thu thuế và phường tội lỗi". Nhưng sự khôn ngoan đã được minh chính bởi tất cả con cái mình".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

CẦN NHỮNG LỖI NHỊP, NHỮNG LẠC ĐIỀU

"Chúng tôi đã thổi sáo mà các anh không nhảy múa, chúng tôi đã hát những điệu bi ai mà các anh không khóc".

Các kinh sư và người Pharisieu thường chê trách Chúa Giê-su, vì Người không giữ khoảng cách, không phân biệt bờ rới, không tách rời nhưng lại gần gũi, thân thiện với kẻ hèn mọn, bệnh tật, phùng cùi, tội lỗi. Chúa Giê-su không sống theo cách sống của họ, giả hình đạo mạo làm kẻ cả, kẻ biết, kẻ khôn ngoan hơn người. Người chỉ ra cho họ thấy cái tật nguyên do trả đáng sợ của họ. Người ví họ giống như những đứa trẻ ngồi

ngoài đường phố gọi và nói với nhau rằng: “Chúng tôi đã thổi sáo cho các anh, mà các anh không nhảy múa. Chúng tôi đã hát những điệu bi ai, mà các anh không khóc”.

Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy can đảm sống như Chúa Giê-su đã sống, dám lội ngược dòng bất chính, đối trá để tiến về phía nguồn thật, làm chứng cho sự thật; dám bước xuống trong khi con người đòi bước lên, dám làm người bé nhỏ trong khi ai cũng đòi làm lớn, dám phục vụ trong khi ai cũng muốn được phục vụ, và nhất là dám chết vì yêu người trong khi ai cũng khát sống, giữ mạng sống vì yêu mình. Rõ là Chúa Giê-su đã không đồng lõa với điều bất chính của thế gian, nhưng sống công chính và mời gọi con người sống công chính.

Các gia đình công giáo đang sống giữa trào lưu tục hóa. Con người sống nửa cái con nhiều hơn nửa cái người, phủ nhận sự hiện diện của Thiên Chúa, và xem thế giới vật chất ảo này là hạnh phúc. Các nước xem mình là văn minh vĩ đại do tự sức mình mà chẳng nhận ra sự can thiệp của Thiên Chúa. Các bạn trẻ thời nay thì mặc nhiên lỗi đức khiết tịnh, sống thử, phá thai, ly dị mà chẳng hề thấy bút rút lương tâm. Có lẽ nào thế gian này thổi sáo thì mình phải nhảy múa mới là đúng nhịp cập nhật cho khỏi mang tiếng là tụt hậu hay kém văn minh...

Lúc thế gian đang lên đỉnh điểm nhộn nhịp mùa tục hóa, thì con covid kia đã xuất hiện làm ngưng lại tất cả thành bất động cách kinh hoàng. Mọi người đang luyện tiếc ngày hôm qua của một thành phố hoa lệ, một nơi phồn hoa đô hội chất ngất niềm tự hào, chất ngất những niềm vui chóng vánh.

Nếu mọi người đang khóc vì luyện tiếc, thì hẳn là người công giáo phải khóc vì sám hối. Nếu mọi người đang hoảng sợ vì đau khổ chia ly tan tác, chết chóc bi thương, thì hẳn là người công giáo phải thắp lên niềm hy vọng bằng Tin Mừng Phục Sinh của Chúa Ki-tô, từ trong cõi lòng ra tới những nỗ lực xoa dịu nỗi đau của bệnh nhân, nỗi đau của người nghèo đói, kẻ túng thiếu, người lo sợ, hoảng loạn, bất an.

Đã đến lúc mà chúng ta cần có những cách sống lỗi nhịp hay lạc điệu với thế gian này, để giữ cho được cái phẩm chất tinh túy của người Tin vào Chúa Giê-su, của người đã được mời gọi “Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng” “Hãy bỏ mọi sự mà theo Thầy” nghĩa là “Hãy lấy mọi sự mà Thiên Chúa đã ban cho để sẻ chia cho mọi người cùng khôn”.....

Trong những ngày ai ở yên nhà nấy, có một người cha dặn con trai mình rằng: “Hãy dùng thời gian này mà tĩnh tâm, xét mình, sám hối, siêng dự lễ online, suy gẫm Lời Chúa, đọc kinh tối sáng với con cái, dạy giáo lý và nhất là làm gương sáng đạo đức cho con cái”. Nghe có vẻ vô duyên, lỗi nhịp, lạc điệu. Mà rõ thực điều này là: cha già đang lỗi nhịp với con, đang lạc điệu với tình hình, nhưng đó là ý tốt lành của Cha: muốn con mình cũng cần lỗi nhịp, lạc điệu với xu hướng thời thế: mong hết dịch để sống lại những ngày vàng son sôi nổi khoái lạc, hơn là mong hết dịch để thờ phượng Chúa cho nên, để có một cuộc sống mới là “luôn thuộc về Thiên Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình kiên vững sống công chính giữa những bất chính, sống thánh thiện giữa mùa đời tục hóa, và xin cho họ cảm nghiệm được hồng ân hạnh phúc khi lỗi nhịp lạc điệu với thế gian vì sống với Tin Mừng. Amen.

16/9 THỨ NĂM TUẦN 24 TN

1Tm 4,12-16; Lc 7,36-50.

Phúc Âm: Lc 7, 36-50

"Tôi bà rất nhiều mà đã được tha rồi, vì bà đã yêu mến nhiều".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, có một người biệt phái kia mời Chúa Giêsu đến dùng bữa với mình; Người vào nhà người biệt phái và vào bàn ăn. Chợt có một người đàn bà tội lỗi trong thành, nghe biết Người đang dùng bữa trong nhà người biệt phái, liền mang đến một bình bạch ngọc đựng thuốc thơm. Bấy giờ bà đứng phía

chân Người, khóc nức nở, nước mắt ướt đầm chân Người, bà lấy tóc lau, rồi hôn chân và xúc thuốc thơm. Thấy thế, người biệt phái đã mời Người, tự nghĩ rằng: "Nếu ông này là tiên tri thì phải biết người đàn bà đang động đến mình là ai, và thuộc hạng người nào chứ: là một đứ'a tội lỗi (mà)!" Nhưng Chúa Giêsu lên tiếng bảo ông rằng: "Hỡi Simon, Tôi có điều muốn nói với ông". Simon thưa: "Xin Thầy cứ nói".

"Một người chủ nợ có hai con nợ, một người nợ năm trăm đồng, người kia nợ năm mươi. Vì cả hai không có gì trả, nên chủ nợ tha cho cả hai. Vậy trong hai người đó, người nào sẽ yêu chủ nợ nhiều hơn?" Simon đáp: "Tôi nghĩ là kẻ đã được tha nhiều hơn". Chúa Giêsu bảo ông: "Ông đã xét đoán đúng".

Và quay lại phía người đàn bà, Người bảo Simon: "Ông thấy người đàn bà này chứ? Tôi đã vào nhà ông, ông đã không đổ nước rửa chân Tôi, còn bà này đã lấy nước mắt rửa chân Tôi, rồi lấy tóc mình mà lau. Ông đã không hôn chào Tôi, còn bà này từ lúc vào không ngớt hôn chân Tôi. Ông đã không xúc dầu trên đầu Tôi, còn bà này đã lấy thuốc thơm xúc chân Tôi. Vì vậy, Tôi bảo ông, tội bà rất nhiều mà đã được tha rồi, vì bà đã yêu mến nhiều. Kẻ được tha ít, thì yêu mến ít".

Rồi Người bảo người đàn bà: "Tội con đã được tha rồi". Những người đồng bàn liền nghĩ trong lòng rằng: "Ông này là ai mà lại tha tội được?" Và Người nói với người đàn bà: "Đức tin con đã cứu con, con hãy về bình an".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

YÊU NHIỀU, NHẬN LỖI NHIỀU, THA THỨ NHIỀU

"Tội bà rất nhiều mà đã được tha rồi, vì bà đã yêu mến nhiều".

Chị ấy mang tiếng là tội lỗi. Ai trong thành cũng biết về cái hạnh của chị. Như vậy, tội chị nhiều lắm trong mắt mọi người. Tin Mừng hôm nay, nói đến điều quan trọng là "chị biết chị có tội" nhiều lắm. Chị tìm đến Chúa Giê-su, và mang theo

một bình bạch ngọc đựng thuốc thơm đắt tiền, tương đương với 10 tháng lương của một người làm công nhật. Chị xóa tóc là dấu chỉ tự nhận sự ô nhục trước mắt mọi người. Chị khóc lóc nức nở. Nước mắt ướt đầm chân Chúa Giê-su. Chị lấy tóc mà lau nước mắt. Rồi chị mở bình thuốc thơm mà xúc lên chân Người...Chị yêu mến Chúa nhiều, nên đã thấy tội mình nhiều, và chị được tha thứ nhiều.

Trong chúng ta, ai cũng có tội, kẻ nhiều, người ít, kẻ bị phanh phui bại lộ, người còn ém nhem giấu kín. Chuyện bị phanh phui bại lộ, có khi là điều tốt, vì đó là cơ hội quý giá để kẻ có tội nhận ra mình tệ hại, mà sám hối, canh tân. Còn nếu chưa ai biết mình có tội, thì hãy nhớ là Thiên Chúa thấu tỏ từng nghĩ suy, từng đường đi nước bước của mình.

Điều quan trọng hơn cả là chúng ta tự nhận biết mình là kẻ có tội, có nhiều tội với Chúa và với nhiều người, và nhận ra việc mình phải làm ngay là sám hối, tin tưởng Chúa thứ tha, đến với Bí tích Hòa Giải, xưng thú tội lỗi, xin lỗi Chúa, xin lỗi mọi người và quyết tâm đổi mới, quyết tâm bỏ con đường bất chính, làm lại cuộc đời công chính.

Nhưng làm sao có thể nhận mình có lỗi với Chúa, với mọi người, nếu không yêu Chúa, không yêu người. Người yêu nhau nhiều thì dễ thấy lỗi của mình với người mình yêu. Chỉ khi nào chúng ta yêu Chúa thật nhiều, tâm hồn mới nhạy bén về việc làm xúc phạm đến Chúa, về tội lỗi mất lòng Chúa.

Cũng thế, trong đời sống gia đình, người yêu vợ ít, thì thấy toàn tội lỗi của vợ, mà không nhận ra tội, ra lỗi của mình đối với vợ. Cũng vậy, người yêu chồng ít, thì lúc nào cũng lên án, cũng bực bội, cũng chấp nhất tội lỗi của chồng, mà không hề nhận ra mình đã xúc phạm, đã làm tổn thương, đã tội lớn lỗi nhỏ với chồng. Hóa ra, cả hai đều không yêu nhau chút nào cả! Có vẻ như họ đang sống với nhau trong cùng một mái nhà, ăn cùng mâm, ngủ cùng giường, mà ai cũng yêu chính mình thôi!

Thời nay, con người mất cảm thức về tội, vì phủ nhận sự hiện diện của Chúa, vì yêu Chúa ít, và còn vì vô cảm với nhau nhiều, vì yêu nhau ít. Người lớn có tội lớn, trẻ nhỏ có tội nhỏ. Việc mà trẻ nhỏ nhìn người lớn làm được, thì trẻ nhỏ cũng làm được. Quan lớn tham những được vì chẳng yêu dân, thì quan nhỏ cũng không dại gì mà không kiếm chác, ai chết mặc ai!. Người lớn ngoại tình, ly dị được, thì trẻ nhỏ cũng bắt chước sống với nhau vài bữa cho có tiếng là cũng có vợ có chồng như người ta, rồi lại kéo nhau ra tòa! Đúng là con người thời nay mất cảm thức về tội vì chẳng kính sợ Đức Chúa Trời, và vì cũng chẳng có lòng yêu nhau cho thật thà, nếu không nói là vô cảm, là chỉ biết yêu mình mà thôi.

Người phụ nữ trong Tin Mừng hôm nay nhắc nhở chúng ta về việc “yêu Chúa, yêu người” cho thành thật. Yêu thật thì cũng thật thấy mình luôn luôn là người có lỗi, và có thể là, có lỗi trước khi bạn mình có lỗi, người khác có lỗi.

Yêu nhiều, thì nhận lỗi mình nhiều, thì sẵn sàng xin lỗi, nôn nóng xin lỗi, sẽ được tha thứ nhiều...và lại được yêu nhiều hơn. Đó phải là cách sống của chúng ta với Chúa và với nhau trong gia đình, giữa một xã hội nhiều tội lỗi mà cứ kiêu căng luôn cho mình là hoàn hảo, là chân chính.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu Chúa nhiều hơn, yêu nhau nhiều hơn, và vì yêu, luôn khiêm tốn nhận mình là người có tội, có lỗi, mau mắn đến với bí tích hòa giải, sẵn sàng xin lỗi làm hòa với nhau, để được bình an, hạnh phúc. Amen.

17/9 THỨ SÁU TUẦN 24 TN

Thánh Robert Bellarmine, Giám mục, Tiến sĩ Hội Thánh.

1Tm 6,2c-12; Lc 8,1-3.

Phúc Âm: Lc 8, 1-3

"Có mấy phụ nữ đi với Người và họ đã lấy của cải mình mà giúp Người".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa rao qua các thành thị và xóm làng, giảng dạy và loan báo Tin Mừng nước Thiên Chúa. Có nhóm Mười Hai cùng đi với Người, cũng có cả mấy người phụ nữ đã được chữa khỏi tà thần và bệnh tật: là bà Maria cũng gọi là Madalêna, người đã được trừ khỏi bảy quỷ ám, bà Gioanna vợ của Chusa, viên quản lý của Hêrôđê, bà Susanna và nhiều bà khác; những bà này đã lấy của cải mình mà giúp Người.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **THẾ GIỚI CỦA NHỮNG THÁNH NỮ**

“Có mấy phụ nữ đi với Người và họ đã lấy của cải mình mà giúp Người”.

Có những người phụ nữ nhân đức theo Chúa trên đường thương khó, và theo đến đỉnh đồi Calvê, chứng kiến cả cuộc tử nạn của Người. Những người nữ ấy là những người đã được Người chữa lành, và để đền đáp hồng ân chữa lành, họ nguyện theo Người và các tông đồ, để giúp việc loan báo Tin Mừng. Thánh Luca còn cho biết họ lấy của cải của họ mà giúp Người.

Chuyện trọng nam khinh nữ vẫn nhan nhản khắp năm châu, phổ phường, thôn xóm, và cả trong gia đình chúng ta.

Chúa Giê-su không phân biệt đối xử, lại càng tỏ ra rất quý chuộng, trọng dụng và ghi nhận những đóng góp âm thầm mà lớn lao của thân phận liễu yếu, đào tơ, mong manh bé nhỏ. Trước tiên là đối với Mẹ Maria, Mẹ Người. Và ngay đến bà Maria Madalena, Người cũng ban hồng ân đặc biệt là người nữ đầu tiên chứng kiến, và loan báo Tin Mừng Phục Sinh.

Bao lâu chúng ta còn xem thường giá trị của những người mang thân phận bé nhỏ, là bấy lâu chúng ta chưa sống đúng cách sống yêu thương tôn trọng của Chúa Giê-su. Thế giới không chỉ của đàn ông. Giáo Hội không chỉ của đàn ông. Giáo xứ, gia đình không chỉ của đàn ông.

Ước gì mỗi chúng ta hãy nhận ra phẩm giá cao quý của người phụ nữ trong xã hội, giáo hội và nhất là trong gia đình chúng ta hôm nay. Có thể, họ đang là những thánh nữ trong các gia đình, những thánh nữ giàu lòng yêu thương, giàu lòng khoan dung tha thứ, những thánh nữ yếu đuối mà sức chịu đựng và hy sinh thì mạnh mẽ, bền bỉ, phi thường, những thánh nữ can trường lặng lẽ sống Tin Mừng của Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho mọi người nhận ra giá trị của người vợ, người mẹ, mà mến yêu, quý chuộng, và biết ơn. Amen.

18/9 THỨ BẢY TUẦN 24 TN

1Tm 6,13-16; Lc 8,4-15.

Phúc Âm: Lc 8, 4-15

"Hạt rơi trong đất tốt, là những người giữ lấy lời và nhờ kiên nhẫn, họ sinh được hoa trái".

Tin Mừng Chúa Giê-su Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, có đông dân chúng tụ họp lại, và người ta từ các thị trấn đến cùng Chúa Giê-su. Người dùng dụ ngôn mà nói rằng: "Người gieo hạt giống ra đi gieo hạt giống mình. Và đang khi gieo, có hạt rơi xuống bên vệ đường, bị người ta chà đạp và chim trời đến ăn đi. Hạt khác rơi trên đá sỏi, vừa mọc lên liền héo đi, vì không có đất âm. Hạt khác rơi vào bụi gai, và gai góc cùng mọc lên, bóp nghẹt nó. Hạt khác rơi vào đất tốt, đã mọc lên và kết quả gấp trăm".

Khi nói những lời đó, Người kêu lên rằng: "Ai có tai để nghe thì hãy nghe!". Bấy giờ các môn đệ hỏi Người dụ ngôn đó ý nghĩa thế nào. Người nói rằng: "Phần các con, thì cho các con biết những mâu nhiệm Nước Thiên Chúa; đối với người khác, thì dùng dụ ngôn, để chúng xem mà không thấy, nghe mà không hiểu. Dụ ngôn đó có nghĩa thế này: Hạt giống là lời Thiên Chúa. Những hạt rơi bên vệ đường, tức là những người đã nghe, nhưng rồi quý tới và cướp lời khỏi lòng họ, kéo họ tin mà được cứu độ. Những hạt rơi trên đá sỏi là những người, khi

nghe thì vui vẻ đón nhận lời Chúa, nhưng họ không đâm rễ, họ chỉ tin tưởng nhất thời, và khi đến giờ thử thách, thì tháo lui. Hạt rơi vào bụi gai, là những người đã nghe, nhưng khi đi đường, những mối lo nghĩ, sự giàu có và thú vui của đời sống bóp nghẹt và họ không sinh hoa kết quả. Còn như hạt rơi trong đất tốt, là những người nghe lời với tấm lòng tốt lành và thiện hảo, họ giữ lấy và nhờ kiên nhẫn, họ sinh được hoa trái".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN NHỮNG NGƯỜI GIỮ LẤY LỜI

“Hạt rơi trong đất tốt, là những người giữ lấy lời và nhờ kiên nhẫn, họ sinh được hoa trái”.

Dụ ngôn người gieo giống đã được Chúa Giê-su cắt nghĩa rất rõ ràng. Lời Chúa là hạt giống gieo vào lòng người, với ước ao hạt giống ấy mọc lên sinh hoa kết trái ơn cứu độ.

Thế thì, việc còn lại của chúng ta là hãy xem lại cõi lòng mình, là vệ đường, là đá sỏi, là bụi gai hay đất tốt. Kinh nghiệm của những người làm công việc sẽ chia lời Chúa cho thấy đôi điều rất thật, rằng: Chim trời đã bao lần lượm mất Lời rồi, bởi lòng người hờ hững, chẳng quý chuộng Lời. Có người đã hờ hững đến độ, trả lời cho người gửi suy niệm Lời Chúa hằng ngày, rằng: “Đừng gửi nữa nhé, không cần”. Tội nghiệp Lời Chúa hơn là tội nghiệp cho người gửi! Có người nghe suy niệm cho vui tai, khen chê người đọc hay đọc dở, trách cứ người viết tào lao, phê phán cách trình bày chưa thẩm mỹ. Họ chỉ chú tâm đến những cái phụ, còn cái chính là Lời Chúa thì họ chẳng màng. Còn có người nhận được Lời Chúa, bám vào đó một like cho lịch sự, rồi cũng chẳng màng. Nhưng, rất đáng mừng vì có nhiều người yêu mến, mong chờ, và thực lòng khát khao đón nhận Lời Chúa, vì Lời Chúa đã là niềm vui, là lẽ sống, là bình an hy vọng trong tâm hồn và trong gia đình.

Hạt giống là Lời Thiên Chúa, chứ chẳng phải là lời của người lớn, kẻ nhỏ, người cao trọng, kẻ thấp hèn. Kẻ thấp hèn như chị bán rau ngoài chợ kia, như anh xe ôm nghèo, hoặc như đứa giang hồ tội lỗi, không thể sống Lời Chúa và chia sẻ điều mình đã sống sao? Chúa Giê-su nói: “Ai giữ Lời và dạy người ta giữ...” chứ không nói: “Ai biết Lời và dạy người ta biết...”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui mừng đón nhận Lời Chúa, cùng nhau sống Lời Chúa, và sẽ chia cho mọi người, bằng chính cuộc sống yêu thương, an bình, hạnh phúc. Amen.

19/9 CHÚA NHẬT 25 THƯỜNG NIÊN **Kn 2,12a.17-20; Gc 3,16-4,3; Mc 9,30-37.**

Phúc Âm: Mc 9, 29-36

"Con Người sẽ bị nộp. Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi ấy, Chúa Giêsu và các môn đệ từ trên núi xuống, rồi đi ngang qua xứ Galilêa và Người không muốn cho ai biết. Vì Người dạy dỗ và bảo các ông rằng: "Con Người sẽ bị nộp vào tay người ta và họ sẽ giết Người. Khi đã bị giết, ngày thứ ba, Người sẽ sống lại". Nhưng các ông không hiểu lời đó và sợ không dám hỏi Người.

Các ngài tới Capharnaum. Khi đã vào nhà, Người hỏi các ông: "Đọc đàn các con tranh luận gì thế?" Các ông làm thinh, vì đọc đàn các ông tranh luận xem ai là người lớn nhất. Bấy giờ Người ngồi xuống, gọi mười hai ông lại và bảo các ông rằng: "Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết và làm đầy tớ mọi người". Rồi Người đem một em bé lại đặt giữa các ông, ôm nó mà nói với các ông rằng: "Ai đón nhận một trong những trẻ nhỏ như thế này vì danh Thầy, tức là đón tiếp chính mình Thầy. Và ai đón tiếp Thầy, thực ra không phải đón tiếp Thầy, nhưng là đón tiếp Đấng đã sai Thầy".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

MƠ CŨNG KHÔNG THẤY ĐÂU NGHE CON!

“Con Người sẽ bị nộp. Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết”.

Đây đã là lần thứ hai Chúa Giê-su báo trước cho các môn đệ biết về cuộc thương khó và Phục Sinh của Người, nhưng có vẻ họ chẳng bận tâm về chuyện sẽ xảy đến với Chúa Giê-su theo thánh ý của Thiên Chúa, ngược lại, lòng họ lao xao mãi chuyện sẽ xảy đến cho họ, theo ý của họ. Bởi họ theo Chúa Giê-su vì lý tưởng phạm tục, vì mộng công danh trần thế. Ấy vậy mới có chuyện họ tranh giành, bàn luận xem ai sẽ lớn chức lớn quyền hơn trong chính phủ của Chúa Giê-su sẽ thiết lập. Chúa Giê-su giải thích cho họ biết “Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết” và phục vụ người khác.

Con người luôn có những hoài bão, những ước mơ. Làm việc gì cũng nhắm tới cái danh, cái lợi, và cái hưởng thụ vật chất thế gian này. Có người, khi chuẩn bị rửa tội, đã đặt sự chọn lựa lên bàn cân để xem mình được mỗi lợi gì.

Một người cha nói với con rể dự tông của mình rằng: “Theo đạo để được giàu có ư? Mơ cũng không thấy đâu nghe con! Để được danh phận lớn lao ư? Mơ cũng không thấy đâu nghe con! Con hãy nhớ là theo Chúa Giê-su để được sự sống đời đời, và muốn được vậy, thì phải khiêm tốn mà phục vụ mọi người vì yêu người, như Chúa Giê-su đã phục vụ vì yêu. Sáng Chúa nhật, người ta đánh một giấc tới 8, 9 giờ, còn mình, 4, 5 giờ sáng dậy đi lễ. Họ ngủ ngon được phần xác, còn mình, hy sinh đi lễ, lại ngon được phần hồn. Ngon phần hồn vì mình còn chắc có đời sau – và hạnh phúc với vợ con ở đời này.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình rà soát lại ý hướng theo Chúa, và một lần nữa, xác tín lại ý hướng ấy cho đúng với lòng ước muốn thánh thiện tốt lành của Chúa: là để sống như Chúa Giê-su đã dạy, đã sống, và để được sống đời sau. Amen.

20/9 THỨ HAI TUẦN 25 TN

Er 1,1-6; Lc 8,16-18.

Phúc Âm: Lc 8, 16-18

"Đặt đèn trên giá đèn, để những ai đi vào đều thấy sự sáng".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân chúng rằng: "Không ai thấp đèn rồi lấy hũ che lại, hay đặt dưới gầm giường: nhưng đặt nó trên giá đèn, để những ai đi vào đều thấy ánh sáng. Vì chẳng có gì kín nhiệm mà không bị tỏ ra, và không có gì ẩn giấu mà không bị lộ ra cho người ta biết. Vậy các ngươi hãy ý tứ xem các ngươi nghe thế nào! Vì ai có, sẽ được cho thêm; còn ai không có, cả điều mình tưởng có cũng sẽ bị lấy đi".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **AI ĐỂ ĐÈN CHI DƯỚI ĐÁY THÙNG**

"Đặt đèn trên giá đèn, để những ai đi vào đều thấy sự sáng".

Lời của Chúa, soi vào lòng tâm tôi, sáng bừng lên ngọn chân lý yêu thương. Đèn đã thấp lên, ai để dưới đáy thùng? Đặt trên giá chứ, cho căn phòng ngập sáng. Vâng, chỉ có ánh sáng mới có thể lấp đầy một căn phòng, không có bất kỳ thứ gì khác có thể. Và cũng chỉ có yêu thương mới có thể chiếm trọn cõi lòng con người, không có bất kỳ thứ gì khác có thể. Trong lòng người đầy bóng tối bất chính, vẫn còn le lói chút ánh sáng, khi họ nhận ra bất chính là bất hạnh. Trong lòng người đầy những danh lợi dục, bạc tiền, vẫn luôn khao khát một tình yêu đích thực, khi họ nhận ra danh lợi dục là vô vị, vô nghĩa.

Tin Mừng Chúa Giê-su là ánh sáng và tình yêu, nhưng không phải là ánh sáng của mặt trời vật lý, mà là ánh sáng của Thiên Chúa uy quyền; không phải tình yêu thay đổi của con người, mà là tình yêu vĩnh cửu, bất diệt của Thiên Chúa.

Mỗi Ki-tô hữu đã được hồng ân đón nhận Tin Mừng qua bí tích Rửa Tội, và Chúa Giê-su muốn họ sống Tin Mừng ánh sáng yêu thương ấy, mà soi sáng cho mọi cõi lòng còn tăm tối! Thế thì, ai không sống Tin Mừng Chúa Giê-su, nghĩa là không sống công chính và yêu thương theo Tin Mừng, thì có khác gì tự đặt ngọn đèn của mình dưới đáy thùng.

Một con hẻm của khu nhà trọ nghèo, có mười lăm gia đình, họ hay bất hòa bất thuận với nhau. Bỗng có một anh công giáo tận nguyên làm nghề hành khát đến thuê phòng trọ. Anh cũng không tránh khỏi bao chuyện sĩ nhục, hàm oan, nhưng anh vẫn tươi cười, niềm nở với mọi người, và nhất là, luôn cảm ơn và xin lỗi. Ba tháng sau, con hẻm ấy bình yên vì mọi người biết nhường nhịn nhau, biết cảm ơn và xin lỗi!

Các gia đình công giáo có bản phận sống Tin Mừng yêu thương của Chúa, trở nên ánh sáng giữa trần gian.

Nhìn lại, Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, bao việc Chúa làm thật kỳ diệu. Nhưng, việc của Chúa làm, khó mà hiểu ngay tức khắc, nhưng cần có thời gian suy gẫm, mới dần dần hiểu được phần nào. Đơn cử chuyện di tản năm 1975. Lúc bấy giờ, bao nhiêu xót xa đau khổ vì nhiều người phải bỏ xứ mà đi, một số giáo xứ mất tên vì không còn người ở lại. Nơi định cư mới không còn là một giáo xứ toàn tòng thờ nào, mà là sự chung đụng, nhập nhằng của nhiều địa phương, lăm tập tục, đa tôn giáo. Và bấy giờ, người tín hữu giữ đạo trong lò cốt nạm nào kia phải bắt đầu một cách sống mới: ánh sáng giữa trần gian, là sống chứng nhân của Đức Ki-tô giữa con cái loài người.

Tạ ơn Chúa vì chúng ta đã có thời gian đào tạo việc sống đạo giữa những giáo xứ toàn tòng, và cũng đã có thời gian được sai đi ra giữa thế gian mà thực tập. Có người được sai thực tập ở trong nước, nhưng cũng đã có bao người được sai đến tận bên kia thái bình dương, các nước Âu, Mỹ.

Các con là ánh sáng giữa trần gian. Không ai thấp đèn rồi để dưới đáy thùng. Chúa đã thấp lên ngọn đèn niềm tin cho

dân tộc Việt Nam này đã hơn 400 năm, và Người không muốn để ngọn đèn ấy dưới đáy thùng. Người đã bung ngọn đèn ấy để khắp nơi: trước ngọn gió văn minh hiện đại bên trời Âu, Mỹ, trước ngọn cuồng phong vô thần, duy vật ở quê nhà. Người ước mong, giúp đỡ, để ngọn đèn ấy không thể tắt, nhưng lại chiếu sáng. Gió càng dữ, ngọn nến càng cháy càng tiêu tan hao mòn... Tạ ơn Chúa, người Tín Hữu Việt Nam có cơ hội sống công chính và yêu thương, có cơ hội tỏa sáng Tin Mừng.

Ước gì, mỗi chúng ta rà soát lại đời sống công giáo, đời sống Tin Mừng của mình, để khắc phục việc chu toàn bốn phần chiếu sáng đức tin giữa bao anh em chưa nhận biết Chúa. Không ai để đèn chi dưới đáy thùng!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống công chính giữa những bất chính, sống yêu thương, sẻ chia giữa những vô cảm, làm chứng cho Tin Mừng yêu thương của Chúa. Amen.

21/9 THÁNH MÁT-THÊU, TÔNG ĐỒ, TÁC GIẢ TIN MỪNG Ep 4,1-7.11-13; Mt 9,9-13.

Phúc Âm: Mt 9, 9-13

"Hãy theo Ta". - Và ông ấy đứng dậy đi theo Người.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi ấy, Chúa Giêsu đi ngang qua, thấy một người ngồi ở bàn thu thuế, tên là Matthêu. Người phán bảo ông: "Hãy theo Ta". Ông ấy đứng dậy đi theo Người. Và xảy ra khi Người ngồi dùng bữa trong nhà, thì có nhiều người thu thuế và tội lỗi đến ngồi đồng bàn cùng Chúa Giêsu và các môn đệ của Người. Những người biệt phái thấy vậy, liền nói với các môn đệ Người rằng: "Tại sao Thầy các ông lại ăn uống với những người thu thuế và tội lỗi như vậy?" Nghe vậy, Chúa Giêsu bảo rằng: "Người lành mạnh không cần đến thầy thuốc, nhưng là người đau yếu! Các ông hãy đi học xem lời này có ý nghĩa gì:

Ta muốn lòng nhân từ, chớ không phải hy lễ. Vì Ta không đến để kêu gọi người công chính, nhưng kêu gọi người tội lỗi".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **ƠN GỌI KỶ LẠ, NHƯNG LÀ KỶ DIỆU**

"Hãy theo Ta". Và ông ấy đứng dậy đi theo Người" (Mt 9, 9)

Thánh Matthêu là người thu thuế. Trong mắt người biệt phái, thì người thu thuế là phường tội lỗi, gian ác. Còn với Chúa Giê-su, người thu thuế có tên Matthêu kia có tội với Chúa, với dân như thế nào thì chỉ có Chúa mới biết được và biết rõ. Việc Chúa gọi Matthêu là kỳ lạ. Bởi gần như Mattheu không được chuẩn bị trước điều gì, cũng không có dấu hiệu gì cho thấy ông có lòng khát khao theo Chúa, ông lại đang có nghề nghiệp ổn định, chỗ đứng có thu nhập... Vậy mà, Chúa Giê-su chủ động gọi ông, và ông cũng đã đáp lại lời gọi cách tức khắc. Cả hai việc gọi và đáp đều thật kỳ lạ.

Trong bữa cơm ở nhà Mattheu, điều kỳ lạ ấy thành điều kỳ diệu khi Chúa Giê-su nói: "Ta không đến để kêu gọi người công chính, nhưng kêu gọi người tội lỗi". Như thế là, Chúa Giê-su bao giờ cũng đi bước trước đến với con người, và Người gọi chọn theo tiêu chuẩn khôn ngoan của Người. Cái tầm thường nhỏ bé hay tội lỗi xấu xa dưới mắt con người kia, lại là cái Chúa dùng để tỏ vinh quang của Thiên Chúa, để cho mọi người nhận biết Lời Ngài quyền năng.

Chúa Giê-su cũng đã đi bước trước đến với chúng ta, và chúng ta được gọi, được chọn vì ý định yêu thương của Người, hoàn toàn không vì thành ý hay công trạng gì của chúng ta. Hãy cùng thánh Matthêu vui mừng tạ ơn Chúa. Và cách tạ ơn xứng hợp nhất chính là hãy làm môn đệ trung tín của Người. Hãy viết lại từng trang Lời Chúa ngay trong từng phút sống của mình, trong từng cử chỉ, từng lời nói, từng nụ cười, từng

ánh mắt. Cả cuộc đời chúng ta phải là cuốn Tin Mừng Chúa Giê-su đi bước trước đến với mọi người, mọi nơi.

Lạy Chúa, chúng con xin cảm tạ Chúa vì Chúa đã gọi con làm tông đồ. Xin giúp con chu toàn sứ vụ. Amen.

21/9 THỨ BA TUẦN 25 TN

Esd 6, 7-8. 12b. 14-20; Lc 8, 19-21

Phúc Âm: Lc 8, 19-21

"Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, mẹ và anh em Chúa Giêsu đến tìm Người, nhưng vì đám đông, nên không thể đến gần Người được. Người ta báo tin cho Người rằng: "Có mẹ và anh em Thầy đứng ở ngoài muốn gặp Thầy". Người trả lời với họ rằng: "Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

NGƯỜI NHÀ CỦA F 0, NGƯỜI NHÀ CỦA THIÊN CHÚA

"Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành".

Chúa Giê-su không phủ nhận Mẹ Maria đã sinh ra mình, nhưng Người ca tụng Mẹ là người nhà của Thiên Chúa, vì Mẹ đã nghe, và đáp lời Xin Vâng, để Thiên Chúa làm thành sự ước muốn của Người ngang qua cuộc đời Mẹ. Mẹ là người "nghe Lời Thiên Chúa và đem ra thực hành".

Chúa Giê-su xác nhận "Ai nghe Lời Thiên Chúa và đem ra thực hành" là người nhà của Thiên Chúa. Sự xác nhận này mang lại cho chúng ta hồng phúc lớn lao! Bởi vì, mỗi chúng ta đều mang thân phận xác đất vật hèn, vốn được tạo thành từ bùn đất, và trở về với bụi tro, thế mà, được là người nhà của Thiên Chúa cực cao cực cả, cực sang cực trọng, cực quyền uy phép tắc. Có thể hiểu rằng, nếu là người nhà của Thiên Chúa,

thì được ở trong nhà Người, được hưởng lòng yêu thương của Người, và được sống cùng Người trong cõi hằng sống!

Ồ đời biết bao người tự hào, hãnh diện là người nhà của quan lớn, người nhà của đại gia, của bác sĩ, của những gia tộc danh giá. Và cũng có biết bao nhiêu người cảm thấy đau buồn khi là người nhà của những tội phạm, của những kẻ nghèo khổ, bần cùng, và cụ thể, đau thương nhất trong những ngày covid này, đó là người nhà của những F 0!

Có lẽ nào chúng ta không muốn mình là người nhà của Thiên Chúa quyền năng và giàu lòng xót thương? Chúa Giê-su đã mở cho chúng ta cánh cửa để bước vào Nhà Thiên Chúa, đã xác nhận chúng ta là người nhà của Người, với chỉ một điều kiện duy nhất: Nghe và thực hành Lời Người! Lúc này, ước gì người nhà của F 0, nhớ mình là người nhà của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe và thực hành Lời Chúa, để sống trong hy vọng, bình an, hạnh phúc. Amen.

22/9 THỨ TƯ TUẦN 25 TN. Er 9,5-9; Lc 9,1-6.

Phúc Âm: Lc 9, 1-6

"Người sai các ông đi rao giảng nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân".

Tin Mừng Chúa Giê-su Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giê-su gọi mười hai Tông đồ lại, ban cho các ông sức mạnh và quyền năng trên mọi ma quỷ và được chữa lành các bệnh tật. Đoạn Người sai các ông đi rao giảng nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân. Người bảo các ông rằng: "Khi đi đường, các con đừng mang gì cả, chớ mang gậy và bị, bánh và tiền, cũng đừng mặc hai áo. Các con vào nhà nào, thì hãy ở lại đó, và đừng rời khỏi nơi ấy. Những ai không tiếp đón các con, thì khi rời bỏ thành đó, các con hãy giũ cả bụi chân lại, để làm chứng tố cáo họ". Các ông liền đi rao khắp các làng mạc, rao giảng Tin Mừng, và chữa lành bệnh tật khắp nơi.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **SÔNG TIN MỪNG, LOAN BÁO TIN MỪNG**

“Người sai các ông đi rao giảng nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân”.

Trước khi sai các tông đồ ra đi, Người “ban cho các ông sức mạnh và quyền năng trên mọi ma quỷ và được chữa lành các bệnh tật” và dặn dò các ông: “đừng mang gì cả, chớ mang gậy và bị, bánh và tiền, cũng đừng mặc hai áo...”.

Giữa thời đại văn minh vật chất tiền bạc lên ngôi này, thì ai mà tin nổi chuyện “không mang theo gì cả, mà lại có tất cả”. Thế nhưng, việc ấy vẫn luôn luôn là một thực tế huyền diệu của Giáo Hội Chúa Ki-tô. Bởi, ý nghĩa chính của lời dặn “không mang theo gì cả”, là hãy sống “tinh thần khó nghèo của Chúa Ki-tô”. Chính Đức Khó Nghèo của Thiên Chúa, của Chúa Ki-tô, là khởi điểm của lòng yêu mến, tín thác, khiêm hạ, khoan dung, tha thứ, chấp nhận, bước xuống, chạm xuống, can trường, nhẫn nhục và nhất là hy sinh hiến thân vì yêu người, yêu đời. Khi đã sống đức khó nghèo với tinh thần ấy, thì cuộc sống của mỗi người trong giáo hội đã là một Lời Tin Mừng. Như thế là các tông đồ không chỉ được sai đi Loan Báo Tin Mừng mà còn phải sống trước Tin Mừng mình loan báo.

Các gia đình công giáo được mời gọi sống Tin Mừng giữa đời và Tin Mừng ấy chính là khiêm nhường nhận ra sự hèn mọn thiếu thốn của mình, và nhìn nhận tất cả là hồng ân Chúa ban, để cho đi, chia sẻ. Chính trong thời khắc dịch bệnh, giá trị của Đức Khó Nghèo bùng sáng lên, và người công giáo khắp nơi đang sống Tin Mừng bằng cách trao nhau tình thương, sẻ chia niềm đau, cho đi những gì mình có, để người người qua cơn khốn khó ngạt nghèo.

Lạy Chúa, xin thêm sức tin yêu cho các linh mục, tu sĩ, các gia đình và những người đang dấn thân cứu người trong cơn đại dịch, cho Tin mừng tỏa lan, danh Chúa cả sáng. Amen.

23/9 THỨ NĂM TUẦN 25 TN Thánh Piô Năm dẫu, Lm Kg 1,1-8; Lc 9,7-9.

Phúc Âm: Lc 9, 7-9

"Ông Gioan đã bị trẫm chém đầu rồi, ông này là ai mà trẫm nghe đồn làm những điều như thế".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, quận vương Hêrôđê nghe biết tất cả các việc Chúa Giêsu đã làm thì phân vân, vì có kẻ nói rằng: "Ông Gioan đã từ cõi chết sống lại"; còn kẻ khác lại nói: "Ông Êlia đã hiện ra"; kẻ khác nữa nói rằng: "Một tiên tri thời xưa đã sống lại". Nhưng Hêrôđê thì nói: "Ông Gioan trẫm đã chém đầu rồi. Ông này là ai mà trẫm nghe đồn làm những điều như thế?" và vua tìm cách gặp Người.

Đó là lời Chúa.

**SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN
KIÊN TRÌ GIỮ VỮNG THÀNH Ý**

"Ông Gioan đã bị trẫm chém đầu rồi, ông này là ai mà trẫm nghe đồn làm những điều như thế" (Lc 9, 9)

Ông Gioan Tẩy Giả đã bị chém đầu, vì lên tiếng đề nghị Vua Herode chấm dứt chuyện ngoại tình bất chính với vợ của anh Vua. Vua Herode đã phạm liên hai tội tày trời. Cái đầu của Gioan đặt trên đĩa dâng cho người đàn bà tòng phạm vẫn ám ảnh ông như một lời réo gọi. Bởi vậy, khi nghe biết Chúa Giêsu đã làm nhiều việc lạ lùng và có người cho rằng đó là Gioan đã chết nay sống lại, thì vua lấy làm cần rút, áy náy. Ông Gioan đã bị trẫm chém đầu rồi mà! Kết đoạn Tin Mừng, thánh Luca cho biết Vua Herode có ý muốn gặp Chúa Giê-su.

Có thể hiểu việc muốn gặp Chúa Giê-su là một thành ý nơi Herode. Cũng như ông đã có thành ý muốn tha cho Gioan lúc trước. Nhưng điều quan trọng là giữ được thành ý đó bao lâu. Có đủ can đảm giữ vững thành ý ấy trước những sức quyến rũ của danh lợi dục hay không mới là điều đáng nói.

Cả chúng ta nữa, đã biết bao lần có thành ý trở về với Chúa, đổi mới, nhưng rồi liệu có đủ sức can đảm mà chấm dứt bao chuyện bất chính không? Chỉ khi nào thật lòng yêu Chúa nhiều hơn chuyện danh lợi dục, mới có thể đánh đổi mọi sự trần gian này mà chọn Chúa. Chỉ khi nào yêu sự sống đời sau nhiều hơn, mới dám đánh đổi những hạnh phúc ảo ở đời này mà để nghĩ đến và lo cho cùng đích đời mình. Đừng để tội này chồng chất lên tội kia, thành một núi tội to tướng. Đừng đi xa hơn nữa làm cho con đường trở về thêm dài ra, thêm khó khăn, rồi chán nản tuyệt vọng. Hãy tranh thủ đón nhận chút thành ý lóe sáng lên, gìn giữ thành ý ấy, kiên trì, và can đảm thực hiện thành ý ấy, như đáp lại lời réo gọi từ nguồn chân thiện mỹ.

Lạy Chúa, xin giúp con nhận ra tiếng gọi hồi tâm, sám hối và giúp con can đảm tìm về bên tình yêu Chúa. Amen.

24/9 THỨ SÁU TUẦN 25 TN

Kg 1,15b-2,9; Lc 9,18-22.

Phúc Âm: Lc 9, 18-22

"Thầy là Đấng Kitô của Thiên Chúa. Con Người phải chịu nhiều đau khổ".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Việc xảy ra là khi Chúa Giêsu cầu nguyện riêng một nơi, và có các môn đệ ở với Người, thì Người hỏi các ông rằng: "Những đám dân chúng bảo Thầy là ai?" Các ông thưa rằng: "Người thì bảo là Gioan Tẩy giả, kẻ khác lại cho là Êlia, còn người khác thì cho là một trong các tiên tri thời xưa, đã sống lại". Người lại hỏi các ông rằng: "Phần các con, các con bảo Thầy là ai?" Simon Phêrô thưa rằng: "Thầy là Đấng Kitô của Thiên Chúa". Và Người ngăn cấm các ông không được nói điều đó với ai mà rằng: "Con Người phải chịu nhiều đau khổ, bị các kỳ lão, các thượng tế, và các luật sĩ từ bỏ và giết chết, nhưng ngày thứ ba sẽ sống lại".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

SỨ VỤ ĐỨC KI-TÔ – SỨ VỤ ĐAU KHỔ

“Thầy là Đấng Kitô của Thiên Chúa. Con Người phải chịu nhiều đau khổ”.

Sứ vụ của Đức Ki-tô của Thiên Chúa là sứ vụ đau khổ. Bởi, nếu Đức Ki-tô, Đấng Cứu Thế, mà không đau khổ để cứu thế, thì con người trần thế mãi mãi còn khổ đau, chẳng biết đến khi nào mới dứt! Người vốn là Thiên Chúa, không hề có đau khổ, nhưng luôn là hạnh phúc; chẳng hề có chết chóc tang thương, nhưng hằng sống muôn đời; chẳng hề phải từng phục ai vì là Đấng Tạo Thành, nhưng muôn loài muôn vật phải cúi cung, bái lạy, khấu đầu, kính sợ... Thế mà, Người đã vâng phục Chúa Cha xuống trần gian chịu đau khổ, chịu khuất phục, chịu chết cái chết của con người ất tữ. Tất cả chỉ vì yêu.

Đức Ki-tô đã chấp nhận đau khổ để biến đau khổ trần gian thành hạnh phúc; chấp nhận khuất phục quyền bính thế gian để thế gian biết kính sợ Thiên Chúa, chấp nhận chết chóc tang thương để biến sự chết con người trần gian thành niềm vui khải hoàn sống lại, và được sự sống viên mãn vĩnh cửu.

Vì thế, những ai bước theo Chúa Ki-tô cũng phải đi theo con đường toàn thiện toàn hảo của Người, mới tìm được hạnh phúc, niềm vui bình an và sự sống đích thực.

Nhìn vào đời sống các gia đình, không có hạnh phúc nào mà không được đổi lấy bằng nước mắt, bằng khổ đau, bằng hy sinh. Và hạnh phúc ấy sẽ là hạnh phúc đích thực, khi người chấp nhận khổ đau chỉ vì học cách sống yêu của Chúa Ki-tô để yêu người. Bấy giờ, nghèo nàn, đau khổ, sỉ nhục, tang thương, bi ai, chết chóc trở thành niềm vui, bình an và hạnh phúc đích thực cho mình, cho gia đình và cho mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cùng thông hiệp với Chúa Ki-tô và với nhau trong những ngày khổ đau này, để trong hồi bi thương có nhau, hạnh phúc nên tuyệt vời! Amen.

25/9 THỨ BẢY TUẦN 25 TN
Đcr 2,5-9.14-15a; Lc 9,43b-45.

Phúc Âm: Lc 9, 44b-45

"Con Người sẽ phải bị nộp. Các ông không dám hỏi Người về lời ấy".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Đang lúc mọi người thán phục về tất cả các việc Chúa Giêsu làm, thì Người phán cùng các môn đệ rằng: "Phần các con, các con hãy ghi vào lòng những lời này là: Con Người sẽ phải bị nộp vào tay người đời". Nhưng các ông không hiểu lời đó, vì nó còn bị che khuất, nên các ông không lĩnh hội được ý nghĩa, và các ông không dám hỏi Người về lời ấy.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

NỖI HÀM OAN VÔ LÝ NHƯNG RẤT THÁNH

"Con Người sẽ phải bị nộp vào tay người đời"

Con người vốn là Thiên Chúa quyền năng, lại phải bị nộp vào tay người đời, bị oan ức, bị sỉ nhục, bị đánh đập, bị giết chết bởi con người. Nghe giống như chuyện thần thoại rằng: loại bình sành bằng đất vô tri kia lại đồng loạt đứng lên biểu tình và ra tay sát hại ông thợ gốm! Đúng là một nỗi hàm oan vô lý trên hết mọi điều vô lý trong trần gian này.

Thế nhưng, Thiên Chúa ưa thích cái vô lý ấy, để Người dùng quyền năng của Người mà biến cái vô lý ấy thành cái có lý của Nước Thiên Chúa, trong ý định khôn ngoan của Người. Đó là: Con Thiên Chúa bị nộp vào tay người đời, để Người thu hồi về cho Thiên Chúa Cha hết mọi con người trần gian này. Vì rồi đây, nếu con người trần gian muốn được sống, sống dồi dào, sống hạnh phúc, thì sẽ phải sụp lạy, bái thờ Đấng đã chịu nộp vào tay họ, Đấng đã bị họ đóng đinh giết chết thật đau thương kinh hoàng man rợ trên Thập Giá.

Nhìn vào cuộc sống chúng ta hôm nay, Thiên Chúa cũng còn đang bị nộp vào tay chúng ta: khi chúng ta lấy sự bất chính của mình mà tra tấn điều công chính; khi chúng ta lấy cái giàu có sang trọng văn minh loài người của mình mà sỉ nhục Thánh Giá Chúa, mà phủ nhận sự hiện diện và can thiệp của Thiên Chúa; khi chúng ta tưởng mình ở đây là hạnh phúc đủ đầy, mà bất cần một nơi xa xôi viễn vông nào nữa!

Con covid bé xíu xiu kia đang hỏi mỗi người chúng ta: sự khôn ngoan của người đâu? Văn minh của người đâu? Sự giàu có và tiền bạc của người đâu? Một chốn yên bình hạnh phúc khoái lạc của người đâu? Kìa, những lò hỏa thiêu ngày đêm vẫn không ngừng cháy, không ngừng khét!

Lạy Chúa, xin cho chúng con nhận ra lòng Chúa xót thương, và sám hối trở về sống đời Tin Cây Mên Chúa. Amen.

26/9 CHÚA NHẬT 26 THƯỜNG NIÊN B **Ds 11,25-29; Gc 5,1-6; Mc 9,38-43.45.47-48.**

Phúc Âm: Mc 9, 37-42. 44. 46-47

"Ai chẳng chống đối các con, là ủng hộ các con. Nếu tay con nên dập tội cho con, hãy chặt tay đó đi".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi ấy, Gioan thưa cùng Chúa Giêsu rằng: "Lạy Thầy, chúng con thấy có kẻ nhân danh Thầy mà trừ quỷ, kẻ đó không theo chúng ta, và chúng con đã ngăn cấm y". Nhưng Chúa Giêsu phán: "Đừng ngăn cấm y, vì chẳng ai có thể nhân danh Thầy mà làm phép lạ, rồi liền đó lại nói xấu Thầy. Ai chẳng chống đối các con, là ủng hộ các con. Ai nhân danh Thầy mà cho các con một ly nước vì lẽ các con thuộc về Đấng Kitô, Thầy bảo thật các con: kẻ đó sẽ không mất phần thưởng đâu. Nhưng nếu kẻ nào làm có vấp phạm cho một trong những kẻ bé mọn có lòng tin Thầy, thà buộc thốt cối xay vào cổ người ấy mà xô xuống biển thì hơn.

"Nếu tay con nên dấp tội cho con, hãy chặt tay đó đi: thà con mất một tay mà được vào cõi sống, còn hơn là có đủ hai tay mà phải vào hoả ngục, trong lửa không hề tắt. Và nếu chân con làm dấp tội cho con, hãy chặt chân đó đi: thà con mất một chân mà được vào cõi sống, còn hơn là có đủ hai chân mà phải ném xuống hoả ngục. Và nếu mắt con làm dấp tội cho con, hãy móc mắt đó đi, thà con còn một mắt mà vào nước Thiên Chúa, còn hơn là có đủ hai mắt mà phải ném xuống hoả ngục, nơi mà dòi bọ rúc rĩa nó không hề chết và lửa không hề tắt".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

TỪ NHỮNG SỢI TƠ RẤT MONG MANH

“Ai chẳng chống đối các con, là ủng hộ các con. Nếu tay con nên dấp tội cho con, hãy chặt tay đó đi”.

Người môn đệ đích thực của Chúa Giê-su, là người yêu mến Người và sống công chính theo Tin Mừng của Người giữa đời. Vậy, ai nhân danh Chúa Giê-su để làm việc này việc nọ, mà không yêu mến Chúa, ấy là người mượn danh Người mà đánh bóng cho mình. Việc ấy Chúa biết rõ. Còn chúng ta không xét đoán. Nhưng ai nhân danh Chúa vì yêu Chúa mà “cho những người tin Chúa” chỉ một ly nước, thì họ đã được thưởng. Như thế hẳn phải là: Nhân danh Chúa thì phải làm điều tốt, điều thiện. Ai nhân danh Chúa mà làm điều xấu xa, nên gương mù gương xấu cho người bé nhỏ, thì nặng tội, và đáng chịu phần phạt buộc cối đá mà ném xuống biển.

Chúa đòi hỏi người môn đệ của Chúa phải sống công chính, và quyết liệt nói không với tội lỗi, nói không với điều bất chính. Muốn vậy, phải cảnh giác các dấp tội và quyết liệt tẩy trừ. Người bảo chúng ta, dầu có đau đớn, cũng phải quyết liệt đến mức “chặt tay, chặt chân, móc mắt” nếu sinh dấp tội.

Dứt bỏ đời sống bất chính là điều khó, khi điều bất chính đã thâm nhập vào người như cơn nghiện tử đồ tường. Vì

thể Chúa muốn chúng ta cảnh giác từ những đường tơ rất mong manh của một cái mạng nhện. Nếu chú tâm tránh dịp tội, nếu cảnh giác cắt đứt những sợi tơ mong manh, thì ma quỷ đã không thể làm nên một mạng nhện mà bắt chúng ta nằm thòm trong ấy và chết khô. Người môn đệ của Chúa không thể lún sâu trong vũng lầy tội lỗi khó lòng thoát được, không thể nằm gọn trong ổ nhện không lối ra, nhưng phải là người tự do đích thực nhờ yêu Chúa Giê-su và chấp nhận hy sinh với Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tỉnh thức và dứt khoát loại trừ những cám dỗ bất chính từ những sợi tơ. Amen.

27/9 THỨ HAI TUẦN 26 TN. T. Vincent de Paul

Đcr 8,1-8; Lc 9,46-50.

Phúc Âm: Lc 9, 46-50

"Kẻ nào bé nhỏ nhất trong tất cả các con, đó là người cao trọng nhất".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, các môn đệ nghĩ ngợi trong lòng rằng ai trong các ông sẽ là người cao trọng nhất. Chúa Giêsu thấu biết tư tưởng trong lòng các ông, Người liền dẫn một trẻ nhỏ tới, để đứng bên cạnh Người, và bảo các ông rằng: "Hễ ai đón nhận trẻ nhỏ này vì danh Thầy, tức là đón nhận Thầy; mà hễ ai đón nhận Thầy, tức là đón nhận Đấng đã sai Thầy. Vì kẻ nào bé nhỏ nhất trong tất cả các con, đó là người cao trọng nhất".

Gioan lên tiếng thưa Người rằng: "Lạy Thầy, chúng con thấy một người kia lấy danh Thầy mà trừ quỷ, và chúng con đã ngăn cản nó, vì nó không theo Thầy cùng với chúng con". Chúa Giêsu bảo ông rằng: "Các con chớ ngăn cản, vì ai không chống nghịch các con, tức là thuận với các con".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

HIỀN LÀNH KHIÊM NHƯỢNG VỚI CHÚA GIÊ-SU

“Kẻ nào bé nhỏ nhất trong tất cả các con, đó là người cao trọng nhất”.

Chính lúc chúng ta muốn hơn người, là lúc chúng ta đã thua người. Chính lúc chúng ta muốn làm lớn, là lúc chúng ta đang không hài lòng với cái bé nhỏ. Rõ là chuyện đời, ai cũng muốn hơn người. Ai cũng không chấp nhận người hơn mình, lại kiếm chuyện để kéo người hơn mình xuống thấp, toan tính đủ cách để làm giảm đi giá trị của người, bôi nhọ, đặt điều, vu khống... Để mà chi vậy? Có phải để thỏa lòng kiêu căng của mình, và cuối cùng là tự mình chuốc lấy cái bất an!

Chuyện xưa rồi, Chúa Giê-su trừ quỷ, mà có người phải nói là nhờ tướng quỷ mà trừ quỷ mới thỏa lòng ganh tức. Hoặc, chẳng phải là con ông thợ mộc sao. Thảo nào, có câu: “đêm nằm nghĩ mãi không ra, tại sao chàng ấy lại là tiên tri!” Đừng nói đâu xa, ngay cả anh em ruột trong nhà, trong cùng một giáo xứ, mà không thể chúc mừng nhau sống tốt, không thể chúc mừng nhau thành công, lại còn muốn hạ nhau sát ván!

Ước gì sự ganh tỵ ấy dành cho bản thân mình, để có thể sống tốt hơn: “Cái mặt chị đẹp mà để bàn chân em xấu hoắc. Con người chị sạch sẽ mà để tâm hồn em quá nhớp nhơ”

Lời Chúa mời gọi chúng ta sống khiêm nhượng, bé nhỏ, là: nhận ra sự hiện diện của mình và của mọi người là hồng ân lạ lùng vĩ đại; vui mừng tạ ơn với người và không nghĩ đến chuyện phải hơn người; và nhất là cứ khiêm tốn mà lắng nghe, tôn trọng và yêu thương phục vụ hết thảy mọi người.

Ai học được sự “hiền lành khiêm nhượng như Chúa Giê-su”, và sống được sự “hiền lành khiêm nhượng với Chúa Giê-su”, người ấy được phần thưởng lớn lao trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống hiền lành khiêm nhượng yêu thương phục vụ nhau và hết mọi người. Amen.

28/9 THỨ BA TUẦN 26 TN

Đcr 8,20-23; Lc 9,51-56.

Phúc Âm: Lc 9, 51-56

"Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Vì gần tới thời gian Chúa Giêsu phải cất khỏi đời này, Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem, và sai những người đưa tin đi trước Người. Những người này lên đường vào một làng Samaria để chuẩn bị mọi sự cho Người. Nhưng ở đó người ta không đón tiếp Người, bởi Người đi lên Giêrusalem. Thấy vậy, hai môn đệ Giacôbê và Gioan thưa Người rằng: "Lạy Thầy, Thầy muốn chúng con khiến lửa bởi trời xuống thiêu huỷ chúng không?" Nhưng Người quay lại, quở trách các ông rằng: "Các con không biết thần trí nào xúi giục mình. Con Người đến không phải để giết, nhưng để cứu chữa người ta". Và các Ngài đi tới một làng khác.

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

KHÔNG VÌ YÊU, KHÔNG CAN ĐẢM BƯỚC TỚI

"Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem".

Nếu không vì kính mến Thiên Chúa Cha, không vì yêu thương con người, thì Chúa Giê-su sẽ không cương quyết đi lên Giê-ru-sa-lem và cũng không thể nộp mạng mình vào tay người đời, để bị giết chết. Tình yêu mãnh liệt hơn sự chết.

Tuy nhiên, nếu sức mạnh tình yêu nơi con người phạm đã mãnh liệt đến mức bất chấp tất cả, thì sức mạnh của tình yêu Thiên Chúa còn mãnh liệt biết bao. Tình yêu mãnh liệt đến mức liều lĩnh, nhưng cái liều lĩnh của con người có khi là đại dột, còn cái liều lĩnh của Con Thiên Chúa là liều lĩnh trong ý định khôn ngoan ngàn đời của Thiên Chúa Cha.

Bởi vì, chỉ có cái liều chết vì yêu con người, Thiên Chúa mới có thể cứu được con người đã từng liều lĩnh nhận

cái chết vì yêu bản thân mình. Quả thực, ngày ấy, chỉ vì yêu bản thân mình, mà con người dám xé giao ước với Thiên Chúa, dám ăn trái cấm để cho được sánh bằng Thiên Chúa.

Thiên Chúa không hài lòng với chúng ta về cách yêu mãnh liệt liều lĩnh dột là đưa nhau vào đau thương, bất hạnh, vào cõi chết ngàn thu. Người mời gọi chúng ta hãy bước tới “tình yêu cứu rỗi”, nghĩa là “tình yêu mang lại sự sống cho người mình yêu, hôm nay và vĩnh cửu”. Và nếu với ý hướng thánh thiện đó, thì hãy can đảm bước tới, bất chấp mọi hiểm nguy, bất chấp phải hy sinh tính mạng.

Tạ ơn Chúa, vì đã có nhiều người yêu theo cách yêu cứu rỗi của Thiên Chúa, đã can đảm đi vào giữa tâm dịch để đau nỗi đau của mọi người, để sẻ chia chút tình thương, sẻ chia niềm hy vọng., và cũng đã sẵn sàng bỏ mạng giữa tâm dịch.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình can đảm bước tới tình yêu cứu rỗi nhau, sẵn sàng hy sinh tất cả cho nhau, cùng nhau hạnh phúc ở đời này, và đời sau trong Nước Chúa. Amen

29/9 CÁC TỔNG LÃNH THIÊN THẦN MI-CA-EN, GAP-RI-EN VÀ RA-PHA-EN, lễ kính.

Đn 7,9-10.13-14 (hoặc Kh 12,7-12a); Ga 1,47-51.

Phúc Âm: Ga 1, 47-51

"Các người sẽ thấy các thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu thấy Nathanael đi tới mình, thì nói về ông rằng: "Đây thật là người Israel, nơi ông không có gì gian dối". Nathanael đáp: "Sao Ngài biết tôi?" Chúa Giêsu trả lời rằng: "Trước khi Philipphê gọi người, lúc người còn ở dưới cây vả, thì Ta đã thấy người". Nathanael thưa lại rằng: "Lạy Thầy, Thầy là Con Thiên Chúa, là Vua Israel". Chúa Giêsu trả lời: "Vì Ta đã nói với người rằng: Ta đã thấy người dưới cây vả, nên người tin. Người sẽ thấy việc cao trọng hơn thế nữa".

Và Người nói với ông: "Thật, Ta nói thật với các ngươi, các ngươi sẽ thấy trời mở ra, và các thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

CÙNG CÁC THIÊN THẦN THỜ PHƯỢNG CHÚA

“Thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người” (Ga 1, 51)

Nathanael như một nhà hiền triết. Ông vẫn thường ngồi dưới gốc cây vả mà nghiền ngẫm suy tư vì khát khao chân lý. Ông đã được gặp Chúa Giê-su và trở thành tông đồ của Chúa với tên mới là Bathôlômêô. Trong câu chuyện với ông, Chúa Giê-su tỏ cho ông biết những điều mới mẻ, mà dòng suy tư của ông không bao giờ chạm tới. “Các ngươi sẽ thấy trời mở ra, và các thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người”.

Thiên thần là loài thọ tạo thiêng liêng được Thiên Chúa dựng nên để thờ phượng Thiên Chúa, và để giúp đỡ con người thờ phượng Thiên Chúa. Theo giáo lý công giáo, có chín phẩm Thiên Thần, và đứng đầu là Tổng Lãnh Thiên Thần Micae, với nghĩa “Ai bằng Thiên Chúa” và với nhiệm vụ bảo vệ Đức Tin của Giáo Hội. Kế đến là Tổng Lãnh Thiên Thần Raphael với nghĩa “Lòng Nhân Từ của Thiên Chúa”, và với nhiệm vụ giúp ban phát lòng xót thương, cứu chữa, của Chúa cho con người. Và thứ ba là Sứ Thần Gabriel với ý nghĩa “Người của Thiên Chúa” và với nhiệm vụ loan tin về Thiên Chúa cho con người.

Việc tôn kính các Tổng Lãnh Thiên Thần Michel, Gabriel và Raphael đã được Công đồng Latran năm 745 chấp thuận, dưới sự chủ tọa của Đức giáo hoàng Zacharie. Lễ các tổng lãnh thiên thần Micael, Gabriel và Raphael nhắc chúng ta rằng phụng vụ trần thế của chúng ta liên kết với phụng vụ của các thiên thần cử hành trên trời : “Cùng với muôn vạn thần thánh thờ phụng Chúa trên trời qua Đức Kitô Chúa chúng con, chúng con ca ngợi Chúa dưới trần gian này..” (kinh tiền tụng).

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết tôn kính và kêu cầu các Tổng Lãnh Thiên Thần giúp chúng con giữ vững đức tin, kiên trì trông cậy Chúa chữa lành, và sống Tin Mừng của Chúa để luôn yêu mến Chúa và yêu mến mọi người. Amen.

29/9 THỨ TƯ TUẦN 26 TN

Nkm 2, 1-8; Lc 9, 57-62

Phúc Âm: Lc 9, 57-62

"Dù Thầy đi đâu, tôi cũng theo Thầy".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, đang lúc Chúa Giêsu và các môn đệ đi đường, thì có kẻ thừa người rằng: "Dù Thầy đi đâu, tôi cũng sẽ theo Thầy". Chúa Giêsu bảo người ấy rằng: "Con chồn có hang, chim trời có tổ, Con Người không có nơi gối đầu". Người bảo một kẻ khác rằng: "Hãy theo Ta". Người ấy thưa: "Xin cho phép tôi đi chôn cha tôi trước đã". Nhưng Người đáp: "Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết; phần con, hãy đi rao giảng Nước Thiên Chúa". Một người khác thưa Người rằng: "Lạy Thầy, tôi sẽ theo Thầy, nhưng cho phép tôi về từ già gia đình trước đã". Nhưng Chúa Giêsu đáp: "Ai đã tra tay vào cày mà còn ngoái lại sau lưng thì không xứng đáng với Nước Thiên Chúa".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN

DỨT BỎ MỌI SỰ ĐỂ THUỘC VỀ CHÚA KI-TÔ

"Dù Thầy đi đâu, tôi cũng theo Thầy".

Theo Chúa Giê-su, không phải để được cơ ngơi sự nghiệp, không phải để được rạng danh gia tộc như một người làm quan cả họ được nhờ! Theo Chúa Giê-su, đúng là một ơn gọi lạ lùng đến mức khó hiểu: không có nơi gối đầu, nhẹ đi chuyện hiếu nghĩa, chỉ một việc rao giảng Nước Thiên Chúa.

Chúa muốn người theo Chúa dành trọn cuộc đời cho Chúa, và cho tha nhân, không để nặng lòng với vật chất, với

gia đình. Theo Chúa là từ bỏ tất cả, như Chúa Giê-su đã từ bỏ: “không nghĩ mình ngang hàng với Thiên Chúa” nhưng bằng lòng bước xuống với tội nhân. Đúng là: Dứt khoát từ bỏ đến không còn gì để dứt bỏ. Cho đi tất cả đến không còn gì để cho đi. Phục vụ hết sức mình, đến không còn sức mình để phục vụ. Yêu cho đến chết để không còn được chết vì yêu.

Không chỉ các linh mục tu sĩ, mới là người môn đệ của Chúa Giê-su, mà cả các Ki-tô hữu giáo dân. Chúng ta được ơn gọi và đồng thuận đi theo Người để làm môn đệ Người. Người muốn chúng ta đừng quá nặng lòng với vật chất thế gian, và cả cái mái ấm riêng tư của mình nữa, nhưng hãy đặt trọn niềm tin thác vào Chúa, và quảng đại với mọi người.

Dịch bệnh covid có vẻ như nói với chúng ta rằng, mái ấm ở trần gian này cũng chóng vánh, và cần thiết phải xây dựng một mái ấm vững bền trên Nước Trời, để gia đình còn được sum họp trong Nước Chúa. Muốn được vậy, hãy hết lòng yêu mến Chúa, và trao ban tình yêu thương, sự cảm thông sẻ chia, và cả lời cầu nguyện cho mọi người trong cơn đại dịch.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn nhớ rằng mình đã có Chúa Ki-tô, buông bỏ mọi sự để thuộc về Chúa Ki-tô, thì không còn phải lo sợ gì nữa, chỉ một lòng tin thác yêu mến Người, lắng nghe và vui sống Lời Người dạy. Amen.

30/9 THỨ NĂM TUẦN 26 TN

**Thánh Giê-rô-ni-mô, Linh mục, Tiến sĩ Hội Thánh, lễ nhớ.
Nkm 8,1-4a.5-6.7b-12; Lc 10,1-12.**

Phúc Âm: Lc 10, 1-12

"Sự bằng an của các con sẽ đến trên người ấy".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa chọn thêm bảy mươi hai người nữa và sai các ông cứ từng hai người đi trước Người, đến các thành và các nơi mà chính Người sẽ tới. Người bảo các ông rằng: "Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít; vậy các con hãy xin chủ ruộng sai

thợ đến gặt lúa của Người. Các con hãy đi. Nay Thầy sai các con như con chiên ở giữa sói rừng. Các con đừng mang theo túi tiền, bao bị, giày dép, và đừng chào hỏi ai dọc đường. Vào nhà nào, trước tiên các con hãy nói: "Bình an cho nhà này". Nếu ở đây có con cái sự bình an, thì sự bình an của các con sẽ đến trên người ấy. Bằng không, sự bình an lại trở về với các con. Các con ở lại trong nhà đó, ăn uống những thứ họ có, vì thợ đáng được trả công. Các con đừng đi nhà này sang nhà nọ.

"Khi vào thành nào mà người ta tiếp các con, các con hãy ăn những thức người ta dọn cho. Hãy chữa các bệnh nhân trong thành và nói với họ rằng: "Nước Thiên Chúa đã đến gần các ngươi". Khi vào thành nào mà người ta không tiếp đón các con, thì hãy ra giữa các phố chợ và nói: "Cả đến bụi đất thành các ngươi dính vào chân chúng tôi, chúng tôi cũng xin phủi trả lại các ngươi. Nhưng các ngươi hãy biết rõ điều này: Nước Thiên Chúa đã đến gần". Thầy bảo các con, ngày ấy, thành Sôđôma sẽ được xử khoan dung hơn thành này".

Đó là lời Chúa.

SUY NIỆM VÀ CẦU NGUYỆN **ĐỊA CHỈ TÍN THÁC VÀ BÌNH AN**

“Sự bằng an của các con sẽ đến trên người ấy”

Con người trần gian đã bao năm triền miên trong phận người với nhiều khổ đau, do cách sống bất chính mà sinh ra bất bình, bất an, bất hạnh trong cuộc sống chung. Hơn thế nữa, con người luôn luôn phải đối diện với nghèo đói, bệnh hoạn, tật nguyền, và cái chết tang thương bi đát.

Chúa Giê-su biết rõ lòng khát khao đức công chính, nên hòa bình, và hạnh phúc đích thực nay đã chín vàng trong lòng con người. Vì thế, Người chọn 72 môn đệ và sai các môn đệ từng hai người một ra đi đến nơi Người sẽ đến và dạy họ nói với dân chúng rằng: “Lúa đã chín đầy đồng. Mọi người hãy xin chủ ruộng sai thợ gặt đến”. Người biết rõ các môn đệ mình

sẽ bị từ chối, chống đối và gặp nhiều nguy hiểm, nhưng Người vẫn căn dặn họ không phải mang theo gì cả để phòng thân hay phòng thủ, chỉ mang theo sự Bình An của Tin Mừng. Thợ gặt là Chúa Giê-su. Người là Tin Mừng bình an cho con người.

Qua lời loan báo của các môn đệ, cõi lòng nào khát khao và đón nhận tin mới, tin vui này, sẽ được bình an. Bằng ngược lại, không đón nhận, thì cõi lòng ấy mãi bất an.

Chúa Giê-su đang muốn nói với mỗi chúng ta rằng; Người là nơi nương cậy vững chắc, là địa chỉ tín thác bảo đảm cho mỗi gia đình chúng ta trong cơn cùng khốn này. Ước gì, trong hòi dịch bệnh đau thương này, trong lúc lệ rơi chia ly ngậm ngùi tan tác này, bên bờ vực sinh tử này, mỗi gia đình sẽ thấp lên trong nhau, và trong lòng mọi người, niềm tin, niềm hy vọng cậy trông, và niềm yêu mến chân thành đơn sơ nhất:

“Lạy Chúa Giêsu con tin tưởng nơi Chúa! Lạy Chúa Giêsu con tín thác vào Chúa! Vì ngoài lòng Chúa xót thương không còn nguồn hy vọng nào. Chúng con đặt vào Chúa lòng tín thác của mỗi chúng con”. Amen.



ĐÓA PHÙ DUNG CỦA CHÚA



hoa kia sớm nở chiều tàn
đời con tín thác bình an trong Ngài
vui buồn, sướng khổ hôm nay
xin trao vào Chúa những ngày trần gian

hoa kia sớm nở chiều tàn
đời con tín thác bình an trong Ngài....

cứ tuoinhư hoa
hãy cứ vui như hoa
dẫu biết lúc chiều tà
đời ta như đời hoa héo úa...

nếu đã có một đời hoa dâng Chúa
hãy mừng vui được héo úa trong Ngài,
vào đêm đen chờ thức dậy sớm mai
hoa lại nở tươi...ngày vĩnh cửu...

gã tuần phiên, 17-8-2021
(kính tặng mọi người mùa covid 2021)



PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 09 - 2021